

Can **Picafort**

REVISTA MENSUAL

DIARI DE L'ESTIU

SETEMBRE 1997 • NÚMERO 178 • 150 PESSETES

***Les fotos de les Festes d'Agost
L'Associació de Son Bauló contra l'Ajuntament
Miquel Munar, records d'un temps
Santa Eulàlia, el primer hotel rural de Can Picafort
400 cans abandonats en un any***

Aina

CENTRO DE ESTÉTICA Y SALUD

C/. Ran de mar, 19 Baj. · 07458 CAN PICAFORT
Tel. 85 04 89

MICROPIGMENTACIÓN · TATUAJES ARTISTICOS

MAQUILLAJE PERMANENTE: CEJAS, LABIOS...

CURSOS DE AUTOMAQUILLAJE

TRATAMIENTOS ESPECÍFICOS: FACIALES Y CORPORALES

**CONSULTENOS SIN
COMPROMISO**

**PRODUCTES DE
PERRUQUERIA I ESTÈTICA**

TOMEU MORA

Tel. 989 32 00 50

PRÒXIMA APERTURA TENDA
C/. L'Auba, 1 · Can Picafort

Can Picafort

Setembre 1.997 · Any XVIII · Número 178

EDITA:

GRUP CULTURAL
CAN PICAFORTPresident d'honor:
Nicolau Pons i Llinàs

Director:

Mateu Ferrer Servera

COL-LABOREN: Pere Mas, Xim Quetglas, Pep Escalas, Pere Pau Alorda, F.C. Can Picafort, Pedro H., Llorenç Font, Toni Cantarellas, Miquel Capó, Margalida Portells, Cati Serra, Miquel Àngel Tortell, Irene Mas, Albert Pascual, Es Garriguer de Son Real.

FOTOGRAFIA: Laboratori QUICK

Adreça:

Apartat de Correus nº 77
07458 - Can Picafort
Tel./Fax: 851100

Email: can_picafort@redestb.es

Associats a la Premsa Forana
Dipòsit Legal: PM-494-1982

La redacció d'aquesta revista vol manifestar que sols expressen la seva opinió l'editorial i els articles signats per la redacció. Els altres són responsabilitat dels autors que exerciten el dret de la llibertat d'expressió mitjançant la revista.

EDITORIAL

Massa accidents

Mai com enguany hi havia hagut tants d'accidents a Can Picafort. Estius passats teníem el problema de la carretera d'Artà-Alcúdia. Hem d'anar alerta quan deim aquest "teníem", perquè podem donar a entendre que els problemes ja no els tenim, i no és així. Aquesta carretera continua essent un perill públic. Ara bé, sí és cert que d'ençà que se varen estrènyer els carrils, prohibint passar davant als cotxes, senyalitzant bé la velocitat màxima permesa i il·luminant els passos de vianants, s'han evitat alguns accidents (almanco aquest estiu no n'hi ha hagut cap d'important), emperò això no basta: hem de seguir demanant semàfors i la completa il·luminació de la carretera quan passa per dins Can Picafort. Només així s'hauran invertit correctament tots els esforços materials per a evitar desgràcies.

Dèiem, emperò, que la carretera no ens ha donat molts de maldecaps de moment, però continuam tenint un punt negre, un punt que s'estén al llarg de tot Can Picafort: l'avenguda Centre.

Arran de la polèmica reforma circulatòria posada en marxa l'any passat, se va decidir que fos aquest carrer el lloc per on circular en sentit cap a dins Can Picafort, i això ha duit molts de problemes.

Podem afirmar -sense exagerar gens- que aquest estiu hi ha hagut un promig d'un accident diari en interseccions entre el carrer Centre i les travessies. Hi ha vegades que en una setmana no n'hi ha cap, mentre que d'altres, en només dos dies n'hi ha

haguts 4 ó 5. Per això dèiem que el promig sortia a un accident diari. Especialment conflictius han estat les interseccions dels carrers Hernán Cortés i Miquel dels Sants Oliver; el primer perquè és el carrer per on davallen cap a dins Can Picafort la gent que ve de la benzinera i dels supermercats "Gigante" i "Mercadona". El segon perquè és la desviació que han d'agafar els vehicles que entren a Can Picafort pel passeig Colon. Aquests dos creuers han estat dos punts de constants accidents.

No han estat els únics. És estrany el cas en què una travessia amb el carrer Centre no hagi tengut enguany cap accident.

Allò que passa és que la majoria són accidents on només hi ha danys i desperfectes materials, de manera que els conductors es posen d'acord mitjançant un pacte amistós, i aquests accidents no figuren en el registre de la Policia, i per mor d'això tampoc apareixen a les estadístiques.

Els veïnats de tota aquesta zona mos fan arribar diàriament la seva queixa que estan cansats de a tota hora sentir renou de cotxes que han topat.

És hora ja que aquest Ajuntament -responsable de la reforma circulatòria- faci qualche cosa per solventar aquest problema. Per començar, que posin els senyals "d'stop" més grossos i visibles.

Advertim també als conductors que facin el favor de respectar aquests senyals, ja que la culpa també és d'ells per no respectar la prioritat dels altres.

PELUQUERIA CABALLEROS

Miquel Perelló

EN GALERÍAS

Avd. JOSÉ TRIAS (FRENTE SKAU)
Tel. 85 04 60 · Ca'n Picafort

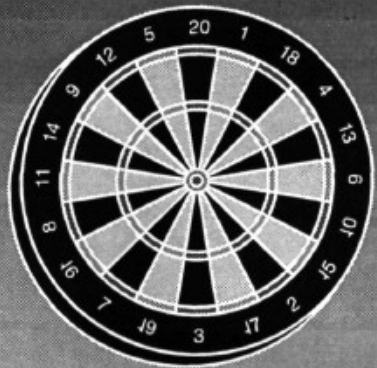
**ESTANCO
LIBRERIA
CASA ROSSA**

REVELADO DE
FOTOS · FAX
FOTOCOPIAS

C/. Isabel Garau, 3
Tel. 85 02 81
07458 - Ca'n Picafort

EXPENDIDURIA Nº 1

T
A
B
A
C
S

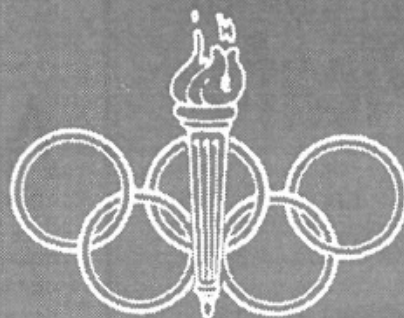
BAR ARENAL

Club de Dardos

C/. Arenal, 29
Tel. 85 16 84

RESTAURANTE PIZZERIA OLIMPIA

OLIMPIA

OLIMPIA CAPELLANES

**OLIMPIA
Tanz-Lokal
Salón de Baile**

Abierto todos los días

**Avd. José Trias, 29 · Can Picafort
Tel. 85 03 66**

**OLIMPIA
RESTAURANT
PIZZERIA**

Cocina Internacional

**Avd. José Trias, 29 · Can Picafort
Tel. 85 03 66**

**OLIMPIA
CAPELLANES
Opa & Oma**

Deutsche und Spanische Küche

Capellanes - Tel. 85 08 31

Imatge de portada

A l'estiu, tot reviu. Això diu una de les moltes dites populars. És cert que aquesta temporada caracteritzada pel bon temps i que comprèn els mesos de juny a setembre mos fa un canvi en el cicle de la nostra vida. És el temps millor per a fer les coses que durant l'any degut a altres ocupacions no s'han pogut realitzar.

Especialment atractiu és l'estiu per als estudiants. Ells són el qui més l'aprofiten i en treuen el suc, ja que disposen de molt de temps lliure i sense ocupació de cap casta. Això sí, els qui no fan feina, perquè també n'hi ha que no els queda altre remei que fer el cap viu i fer una mica de feina si en s'hivern volen disposar de quatre duros a les butxaques.

Una de les maneres de divertir-se és aquesta que vos presentam a la portada d'aquest mes, que sempre que poguem vos presentarem a tot color.

Al fons, Can Picafort, i damunt la "banana" un bon grapat de gent que s'ho passa d'allò més bé desafiant la mar, que raja sabonera per les quatre bandes.

Una sabonera que se mescla amb els núvols blancs, a l'igual que una mar que se confon amb el cel blau. I Can Picafort enmig, bell horitzó que separa cel i terra, aire i aigua.

Una imatge amb la que hem volgut dir *adéu* a un estiu si més no, calorós.

D'aquí a uns dies aquesta fotografia ja no se podrà fer. La pluja i el fred mos acompanyaran fins al maig que ve, on tornarà a desfilar per damunt les ones, símbol d'un nou estiu que no sabem encara que mos durà de nou.

Èxit del número d'agost

L'equip que feim la revista **Can Picafort** mes rera mes férem un esforç especial per a treure al carrer puntualment el número 177, corresponent al mes d'agost. Un mes que és especial per a Can Picafort, ja que se celebren les festes patronals, i això suposa que una part de la població participa en els actes programats, així com també el volum de gent que mos visita (especialment en actes com l'amollada d'anneres, la missa de l'esplanada Cervantes o l'espectacle dels Focs d'Artifici) augmenta considerablement.

És per això que la revista d'agost presentava tres punts bàsics per al lector:

-Portada en color. A partir d'ara intentarem que la revista tenguí la fotografia de portada a tot color. El mes d'agost mos presentava una bella imatge del passeig del mollet, amb la platja i els hotels al fons, i les barques en primer pla. La portada en color té sempre més atractiu que la fotografia en blanc i negre, tot i que suposa un augment econòmic important.

-Suplement especial. Un suplement, també amb la portada a color, on a més del Programa de Festes hi havia comentaris sobre aquest.

El suplement va ser especialment de bon ús per a totes aquelles persones que no tenien el programa que reparteix l'Ajuntament.

-Contingut divers. La revista tenia una gruixa fora mida (56 pàgines) i potser l'atractiu principal (almanco així mos ho han volgut donar a entendre) foren l'entrevista a un home molt important dins la nostra història local, com és l'amo en Francisco Alomar, el primer hotelier de Can Picafort, i una entrevista de cinquanta preguntes fetes pels ciutadans al Batle.

Tot això a un preu que fa rialles: 150 pessetes.

El públic lector mos ha estat fidel i ha respost com esperàvem davant aquesta revista especial d'agost.

Progressivament intentam millorar i fer per a tots vultros una revista guapa, informativa i interessant. Vos agraïm a tots la vostra col·laboració.

Tom XIII

Molt bona acollida ha tengut també el tom XIII de la revista *Can Picafort*, que correspon a les revistes publicades l'any 1996.

Els lectors habituals ja saben que cada any ajuntam totes les revistes publicades i en feim un tom. És molta la gent que té la col·lecció completa, però són molts més els qui mos demanen comprar tots els toms, cosa de moment impossible, ja que estan exhaurits els primers.

Vos aconsellam que no deixeu de comprar els toms que van apareixent, com aquest volum tretze, que podeu comprar a l'estanc de Ca sa Rossa.

SEMPRE
I ARA

FRUITES
CA'N BINIACO

TENDA: Paseo Colon
Ctra. a Santa Margalida

Tel. 85 20 60 - CA'N PICAFORT
(Mallorca)

CA'S PADRI
GRILL
RESTAURANTE

Especialidad en
Carnes y Pescados
Parrilla
Spezialitäten
VOM-GRILL
GRILL Specialities

C/. Marina, 20-21 · Tels. 85.01.77 - 85.16.72
CA'N PICAFORT

El protohombre, las fiestas, la MTV, los huevos y los caracoles

Se veía venir. Entre mis tardanzas y sus presuras, la *vocesrita* de agosto encontró la edición cerrada. Claro que no hay nada -salvo la muerte- que no tenga remedio, así que lo que voy a hacer este mes es reciclar la *vocesrita nonata*, la *machambro* con la septiembre, y así queda una cosa intensa y extensa. La revista del mes pasado traía unas tapas de colores y un encabezamiento nuevo, más sobrio y más adulto que a mi me ha gustado más (el de antes tenía un aire juvenil sospechoso y equívoco).

El mes pasado, que era el reinado de la canícula en el que nunca se pone el sol, decía en mi escrito que el verano da alas al antropoide que llevamos dentro. El verano es isotónico y hortera, y hace que las ninfas nos pongan selváticos y rebeldes. El señor que se ve por fuera, el que lee a **Kierkegaard** -pongamos- y recita alejandrinos, se medio exila en su propio interior, lo exilia el protohombre, que se hace furte en la playa, en la pista de baile, donde sea. En verano, y sobre todo por las mañanas -malditas mañanas-, comprende uno que el hombre es un juego de palancas, que el hombre sólo es el envoltorio decente y apocado del protohombre, del antropoide. El antropoide no es el yo ni el ello, ni mucho menos el superego, sino más bien todo ello junto, el que yo que sé, el aquí estoy yo y te vas a enterar. Es divertido, desde luego, rendirse a los caprichos del eslabón perdido, dejarse llevar por sus instintos sencillos y sus amables primitividades. Yo, cautivo como casi todo dios por su antropoide, me he tenido que rebelar un poco para hacer esta *vocesrita*, y ahora que miro hacia atrás veo que he empezado algo lírico y naturista, pero supongo que da igual. **Nonell**, el *catalán*, cuando empezaba a pintar un cuadro nunca sabía que le iba salir, y cuando acababa, nadie lo entendía. Como esta *vocesrita*, que hoy quiere ser pictórica y surrealista.

Y vinieron las fiestas, vieron y vencieron. A mi no, claro, ni me vieron ni me vencieron. Lo de *l'Auba* nunca me ha convencido demasiado, supongo que porque yo siempre llevo mocasines, que no son aligos de la arena y el salitre, y porque siempre traen cuatro peludos y con esa música no se puede bailar agarrados, que la gracia de un baile siempre ha estado en sobar a la gachí. Los cohetes sí que los ví.

Entre chuleta y chuleta -ya están aquí los exámenes- me entra la morriña catódica y me asomo a la **MTV**, la *emtiví* o sea, y de paso me pongo al día de lo que se lleva por Europa y por

América. La *emtiví* es un revulsivo contra el aislamiento, es vanguardia pop y colocón audiovisual. Es algo *trash*, algo *gore*, un poco *grunge* y muy petarda. Esta tarde la *emtiví* estaba muy reivindicada de lo negro, que a mi me parece muy bien (aunque un poco cargante). Al antropoide le ha gustado todo es rap y todo ese meneo, con sus gurús bronxeros y sus odaliscas de ébano (al nombre hecho y derecho, o sea, al ente erguido, el **Kierkegaard** y los alejandrinos, le va más **Frank Sinatra**). El rap queda muy tribal y muy urbano; por eso el rap es un poco la síntesis de la modernidad.

Entre mis amistades, periódicamente reunidas en mi *Sancta sanctorum*, que es su casa de usted para lo que guste, no suele haber *quorum* a la hora de elegir el vinilo (aquí aun se lleva el vinillo). Así que para evitar disputas, ya que vienen y me vacian el bar, la música -como el licor-, corre de mi cuenta, con lo cual mis amigos, que de música no están muy puestos aunque ellos digan que sí, se van culturizando musicalmente a base de sonos montunos y charangas santigueras. Yo, y por extensión mis amigos, últimamente sólo escuchamos soneros septuagenarios y a la voz, que ya es más que setuagenaria, la pobre. Al ingeniero -fidus achates- ya le he hecho entrar en costura.

Aún no sé si este es o no es el último párrafo, el caso es que dejaba para el final unas divertidas alusiones a un servidor, que últimamente va a una (alusión) por número. En primer lugar, se me olvidó agradecerle al director las amables palabras que me dedicó hace tres números. Aunque no comprendo como puede decir de mí que soy *famellut*. Si lo soy, lo soy en el mismo grado que cualquier otro, no se vaya usted a pensar. Lo que pasa es que director no hablaba de mí sino del antropoide que, con un agudo ojo psicoanalítico, ha visto a través de estos escritos. El antropoide, hau que explicarlo, es impersonal y transferible, es decir, como el DNI pero al revés. El antropoide de carne y hueso que está envuelto por el escritor de postín, que supongo yo que era de quien realmente quería hablar el director, es uno y el mismo para todos los hombres, es el sustrato ancestral y simiesco de la humanidad. Lo único que varía es el grosor y la calidad del envoltorio humano, que en mi caso debe ser más bien ligero. Gracias de todos modos por el aliento.

También debo agradecerle a un lector la ocurrencia de compararme, hace un par de números, a **Erle Stanley Gardner**, que aún bo sé quien es. De todas maneras le aseguro que todo parecido es absolutamente casual. Siempre es bueno recordar a alguien (además, el nombre suena bien, y yo soy más pronto

G.R. LLEONART C.B.

Ramón Leonart Arbona
Miguel Quetglas Alcover

ASESORIA FISCAL · CONTABLE · EMPRESARIAL

Paseo Colón, 59 · Tel. 908 53 29 74 · 07458 - Can Picafort

RESTAURANTE CA'N RIERA

Paseo Colón, 130 · Tel. 85 05 39 · CA'N PICAFORT

anglòfilo, en lo estético, se entiendo, porque tengo mis reservas hacia la *Pérfida Albión* -son un poco hijos de la Gran Bretaña-).

Y como no todo van a ser rosas, el número pasado va un joven, y me da una de cal (o de arena, no sé, nunca he sabido cual es la buena y cual la mala, se lo pediré alfilólogo). Hombre, no te enfades *Pere Mas*, que tampoco es nada personal. Ya dije una vez que estas vocescritas eran marujonas y polemistas. *Pere*, que hace cada mes unas columnas breves pero interesantes, dice que soy especialista en *mesclar ous amb caragols*, que él puede que se un *cultureta* -lo dice él- pero que nadie tiene que especular sobre sus afinidades políticas. Y todo porque yo dije que él hacía apología nazionalcatalanista (aunque no le llamé nazionalcatalanista, que conste). Ok, vamos por partes.

La policía es un saco oscuro en el que cabe de todo, por ello tengo que pasar que la cosa nacionalista tenga algo de política, aunque una y otra son cosas muy distintas (se puede querer a la patria de uno y tener auténtica animadversión por la política). En política uno es de derechas, de izquierdas, rojo, azul, verde, mahoista, del centro, de arriba o de abajo (luego están las combinaciones, como por ejemplo "rojo de derechas"). El caso es que a mi no me interesa la filiación política de *Pere Mas*. El discurso de los países catalanes nunca me ha parecido una cosa política, sino una *boutade* romántica, una trasapelación de colores y una relajación del cerebro que va indisolublemente ligada al tema de la lengua. En Valencia, como en Mallorca, hay mucha gente partidaria de llamar a su lengua valenciano o mallorquín, ya que, entre otras razones de consideración, el nombre de catalán se la refanfinfla. Esto no tiene porque ir contra la unidad de la lengua, que a mi particularment también me la refanfinfla (la integridad de nuestra lengua, llámese dialecto si se quiere, peligra muy mucho ante la imposición del estándar catalán. Los propios artículos de *Pere Mas* son un ejemplo). En cualquier caso es una aspiración legítima y muy respetable. Por eso, que *Pere* diga que de la "famosa guerra català-valencià, a les Balears hi ha quatre brots, supòs que per la seva poca cultura", me parece una memez y una manifestación de la protervia y presunción catalanista, consciente o involuntaria, es lo de menos. Los huevos y los caracoles los mezclan los catalanistas cuando dicen que de esto sólo pueden opinar los filólogos. De todos modos, quizás me pasé con el adjetivo, sobre todo por esa "z" hitlerina alejada del tono general de las columnas de *Mas*. También me referí a él como "sujeto", pero eso es porque yo soy un fulano un poco redicho. Si un día se pasa por la *Sancta* -el filólogo a veces pasa- le invito a una Coca-Cola y tan amigos. Eso sí, ni huevos ni caracoles.

Hasta la próxima.

OPINIÓ

Pell blanca i ànima negra.

IRENE

MAS

El cor del jazz espanyol deixà de bategar dins el cos del pianista Tete Montoliu; es morí en silenci, però deixà un piano i unes partitures que ens seguiran emocionant amb el que ell duia a dins l'ànima: el jazz.

Pell blanca i ànima negra, i entre ells la discapacitat de no poder veure, encara que això pel geni del jazz va quedar en segon terme i tocà el piano des dels quatre anys; fou així la joguina privilegiada d'un nin prodigi, foren les mans d'una criatura de quatre anys que tocaren el piano seixanta anys seguits. Tota una carrera musical que mai va distingir el blanc del negre, per això encara que la seva pell fos blanca, la seva música que sortia del fons del cor era negra, tot un home amb el cor del jazz clàssic i una música que et portava dins el meravellós món del jazz.

En escoltar la música d'en Tete Montoliu és bo tancar els ulls, ben segur podrem sentir com amb la lleugeresa dels seus dits tocant el piano que des de la tendresa d'un infant fins a la maduresa de tot un professional del jazz, es materialitzen amb notes que s'escampen dins l'aire i ens arriben mitjançant ones de so als nostres sentits. Ben segur després podrem parlar hores i hores de les sensacions rebudes en sentir la seva música, així com vegades ell s'assequé al piano. Per això en sentir les melodies d'un piano que somnia que el Tete Montoliu el torni fer a sonar, seu i escolta'!!!.

Morí de càncer de pulmó el passat 24 d'agost a l'Hospital Clínic de Barcelona a les 11:40h. Allà Vicenç Montoliu i Massana, el Tete, morí guanyant-se el reconeixement i la sensibilitat que tot bon artista es mereix. Des d'aquell moment el món del jazz es veu immers dins un negre, ara endolat, el qual rebé la notícia amb dolor i consternació, pensant que s'ha perdut un dels grans valors de la música jazz.

Ell desitjà afrontar aquesta malaltia tot sol juntament amb la seva dona, per evitar la pena o consol de tercers; però no dedicar-li unes línies en aquesta revista, a un mestre com ell no estaria bé.

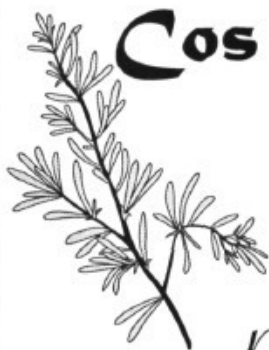
Perdut ara dins la fosca i la negritud, quedarà el Tete Montoliu, músic català de jazz, nin prodigi de la música, llum de la música jazz d'aquest segle; simplement un geni que ben segur passarà a la Història com l'home blanc més internacional del món negre.

Roba per ells i elles

XAPS!

Tel. 85 21 20

C/. Alba, 8 - Can Picafort

Cos i Natura

Herboristeria

Alimentació

Dietètica

Cosmètica

Productes Naturals

Terror en els carrers de Can Picafort

JOAN ALBERT

PASCUAL

Així és com definiria jo el sentiment que senten molts de picaforters.

Darrerament, i sobretot aquest estiu, els carrers de Can Picafort s'han convertit en un perill, i tot pel simple fet que la gent no respecta els senyals de trànsit.

Per posar-vos un exemple, vos puc assegurar que entre els dos carrers que visc (Méndez Núñez i Bonavista), a la part de davant hi ha hagut uns cinc accidents i en el carrer de darrere (on hi tenc la portassa) ha estat molt pitjor, ja que n'ha ha haguts devers vuit.

Per a mi tot això és culpa de la Policia Local, que permet moltes d'infraccions. En aquest poble hi ha molts de joves que no tenen l'edat permesa i condueixen motos a les quals la majoria els han augmentat la cilindrada perquè agafin més velocitat.

Molts d'aquests joves no duen casc, cosa que la policia no hauria de permetre i posar multes a tots els qui duen el cap fora protecció.

Una de les coses que me fa més por són les paraules d'un amic meu, que me va contar que ell va demanar a la policia perquè no se posaven més forts amb el tema de les multes, i els policies li contestaren que no ho feien perquè sinó molts de pares d'aquests joves infractors s'emprenyarien amb ells.

Tot això no és just, ja que hi ha molts de joves a qui no passa res si no duen el casc pel simple fet de ser fill d'un regidor.

Hi ha molts de carrers on s'haurien de posar més senyals d'stop, ja que amb la comèdia que t'has d'aturar quan te vénen de la dreta, no solventen res degut que en aquest poble hi ha molta gent que no sap res de normes circulatòries.

Per posar fi a aquest problema molta de gent s'ha de mentalitzar que no se pot conduir a tanta velocitat, i que s'han de respectar els senyals.

Una altra cosa que m'agradaria destacar és que no només són els joves que condueixen de manera temerària, sinó que també hi ha gent d'edat que no condueix com pertoca.

Amb tot aquest desgavell jo crec que hi ha molta de gent que quan circula pels carrers, tant si és en moto com en cotxe, tenen pànic. I és lògic.

Renous

PERE MAS

Vos heu temut de la contaminació sonora que té Can Picafort?

T'axeques el dematí perquè ha passat un autobús de turistes i t'ha despertat, després et molesta el renou d'aquella obra que estan fent un poc més amunt de ca teva (encara que fer obra a l'estiu està prohibit en zona turística). A l'hora de dinar per fi pareix que hi haurà un poc de silenci... però en aquells moments passa un cotxe pel carrer escoltant "BACALAO" que fa que l'arengada del trempó paresqui que ressuscita; a l'horabaixa passa un tren, el camió del fems... i quan pareix que pots seure't tranquil·lament a sopar es posen en aquell hotel tan a prop de ca teva a tocar "MACARENA" i altres castes de música "hotelera" a tot volum.

Llavors és quan decideixes gaudir del renou i te'n vas al bar de moda a sentir la música que allà hi posen i quan estàs cansat t'afiques al llit i hi ha una discoteca que segueix posant música i te n'adones de que, malgrat haguin passat moltes hores, encara no has pogut gaudir de la carència sensorial que és, per a tu, el plaer del silenci.

PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

CERAMICAS · BAÑOS · CHIMENEAS · DECORACION

Fábrica y oficinas: Es Clavet, 10

Exposición y venta: Felicià Fuster, 12

07450 · Sta. Margalida

Mallorca

Teléfonos: 52 31 31

52 38 38

Fax: 52 37 95

GUARDERIA NOVA PETETE

Abierta todo el año
Horario: 6:30 a 22:30 h.

NUEVA DIRECCION:

SOFIA FIRGAIRA

(Psicóloga)

YOLANDA ROMERO

(Aux. Infancia)

Costa i Llobera, 24
07458 - Can Picafort
Tel. 85 18 82

**TAPAS · COMIDAS
BOCADILLOS**

Plza. Ingeniero Gabriel Roca
07458 - Ca'n Picafort
Tel. 85 15 02

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Avd. José Trías, 16
Tel. 85 00 30
Ca'n Picafort

OPINIÓ

El meu odi pel setembre

GABRIEL A. VICH

Crec que el setembre és el mes de l'any que més persones odien en aquest país. Jo també. Em ve de petit, quan vaig descobrir que el setembre era el mes de l'any que havíem de tornar anar a l'escola. I això, malgrat que els meus darrers anys a l'escola varen ésser els millors de la meua vida fins avui. El cert és que donaria tot el que tenc per tornar a viure aquell BUP i COU... Però així i tot, el setembre em provoca una profunda "depre". A tot s'hi ha d'afegir que tot d'una ja ve la tardor, el canvi d'hora, el dia s'acursa, la natura es torna trista, els dies foscs, els fred...

No hi vull ni pensar!

El pitjor, però, del setembre és que comença molt abans, habitualment a principis o, en el millor dels casos, a mitjans d'agost. A vegades la culpa la tenen els propis pares, que desitgen amb ànsia que arribi l'hora en què l'escola els alliberi dels fills. Però habitualment la culpa acostuma a ésser dels grans magatzems i altres superfícies comercials.

En els darrers anys s'han viscut, afortunadament, iniciatives i accions encaminades a protegir els infants de tot allò que els pot resultar perjudicial. Així, amb molt d'encert s'han fet coses com limitacions a la publicitat televisiva en horaris infantils (no es poden anunciar begudes alcohòliques, per exemple), advertències prèvies en emissions de pel·lícules... Mil coses per protegir els infants i no tan infants. I també, hi ha mil lleis que regulen el comerç. Que si no poden obrir tots els diumenges que volen, les rebaixes limitadíssimes a un període de temps curtet... però pel que es veu, en canvi, no protegeixen els nins d'aquelles coses que "interessen a tots els grans". I en el cas que ens ocupa, tots els grans volen que els menuts tornin a l'escola, i a més, els comerciants volen que ho facin amb material nou. Així les escoles canvien de vestits, de xandalls, les editorials canvien els llibres... mil coses.

Però el que jo prohibiria seria que es pogués fer publicitat sobre la tornada a escola més enllà d'una setmana abans del fatídic dia. No em sembla bé que els empresaris puguin, amb impunitat absoluta, amargar el darrer mes o mes i mig de vacances dels més petits de la casa. Crec que, per entremaliats que siguin, no es mereixen semblant crueltat per part dels adults. Per sort, els menuts acostumen a prendre's dolces venjances...

I jo, encara que ja no hagi de tornar a escola -no sé si dir per sort o per desgràcia- segueixc odiant el setembre. Tal vegada perquè deixa enrere l'estiu i la primavera, tal vegada perquè obre les portes a la tristor i al fred, tal vegada perquè em duu mals records... segur que per una mica de tot, i per alguna cosa més que deu quedar en algun racó amagat de la memòria.

Nota de la Redacció: aquest article és agafat de la revista *Pòrtula*, número 187, setembre 1997/1a.

Un altre pic a l'escola.

MARGALIDA

PORTELLS

La son ens podem llevar
perquè a l'escola haurem de tornar.
L'estiu aviat ens va passar
i l'hivern ja s'ha d'acostar.

Venga maletes preparar!
I uns nous llibres comprar
i nosaltres ens haurem de posar
un altre vegada a estudiar.

Ai! I només començar
ja pensam amb quines vacances han
d'arribar.
Que si Nadal, que si Pasqua
i no ens adonam, i l'estiu tornam trobar.

Quasi nou mesos hi hem d'anar
i intentant aprovar
i esperant ja acabar
per poder posar punt i final.

PINSAMA, S.L.

PINTURA EN GENERAL
GOTELET - PICADO
REVESTIMIENTOS
DECORACION INTERIORES
LACADOS
BARNIZADOS EN GENERAL
(Interiores y Fachadas)

C/. Industria, 2
SANTA MARGARITA
Tel. 52 30 52 - Part. 52 37 86

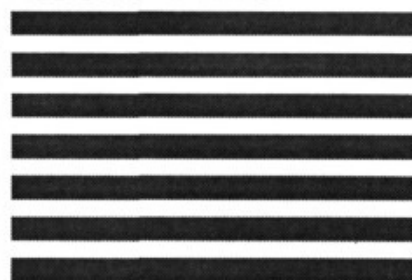
**VENTA AL
POR MAYOR**

Avd. Juan Mascaró Fornés, 2
(Antes Almacenes Plomer)
CA'N PICAFORT

Es Mollet

Restaurant. Pizza

Reflexions des de la terrassa.

En contraposició a la solitud tètrica d'una nit d'hivern, plujosa i fosca, tenim la nit estiuenca, on pots trobar-hi quasi tanta gent com de dia.

Sortint al carrer et trobes aquell amic que feia tant temps que no veies, a aquella al·lota que sempre has mirat de cua d'ull, i també a la pesada de la veïna del pis del costat que no deixa mai de fer-te els comptes.

Aquí, a CAN PICAFORT, s'usa molt això de sortir a passejar. Sempre hi ha dones velles (i no tant velles) que surten a passejar i a estirar les cames (ben cert és, però, que moltes ho fan per recomanació mèdica).

També s'usa molt això d'anar a aquells anomenats "Antres de perversió" (que antigament es deien discoteques) i que posen música "disco" (anomenada fa molts d'anys com a "xumba-xumba" o més tradicionalment com a "música renouera"), però aquests no hi van per recomanació mèdica, sinó tot el contrari, més d'un, després d'un vespre del que anomenaré com a "eufòria temporal", ha hagut d'anar al metge.

N'hi ha d'altres que s'estimen més passar el temps asseguts a una terrassa i donant conversa als companys (conversa que, per desgràcia sol ésser gratuïta, és a dir, que xerren per xerrar).

I, naturalment, també n'hi ha molts que per no perdre el costum, passen les hores mirant la televisió (=fems) i tot això...

Però si sou d'aquells a qui agrada passejar, a part de diaris, a quanta gent heu vist llegir?... No vull pecar de falsedat, jo som el

primer que no ho faig tant com voldria, i em sorpren a mi mateix donant-me explicacions de perquè no és així, i me'n tem que no ha excusa que valgui, sempre hi ha altres coses possibles per fer, però només s'ha de donar una passa agosarada i aixecar-te (si no estàs dret/a), anar a aquell prestatge (que totes les cases tenen per omplir qualche buit) tota plena de llibres i agafar el que més t'agradi.

Ben segur que si l'obris no sortirà cap monstre d'allà dins, ni t'hauràs d'anar a confessar dient: "Pare, ho reconec, he obert un llibre...", sinó tot el contrari. El llibre t'agafa i et posa com unes cucales, i només veus el món de fantasia que l'autor està relatant i aconseguixes, per una bona estona, oblidar-te d'aquell grup de dones que sempre passa a les vuit i quart per davant ca teva, d'aquella al·lota per qui perds el cul, de les ganes d'anar a la discoteca i de les de quedar assegut a una terrassa (encara que hi estiguis) perquè t'ha ficat dins el meravellós món del llibre.

Bona gent, llegiu, que és sa.

AUTOS MOREY ROSSELLO

TUS COMPAÑEROS DE TRABAJO.

VEHICULOS COMERCIALES FIAT

DUCATO • SCUDO • FIORINO
PUNTO VAN • CINQUECENTO VAN

SANTA MARGALIDA
C/. Industria, 1 Tel. 52 36 70

FIAT

AUTOCARES CLADERA

HORARIO VERANO

Horario del 1 de Mayo al 31 de Octubre

Días Laborables - Wochen Tag - Weekdays

Ca'n Picafort - Inca - Palma	7'00 - 9'00 - 10'30 - 15'00 - 18'00
Sta. Margalida - Inca - Palma	7'30 - 9'30 - 11'00 - 15'30 - 18'30
Llubí - Inca - Palma	7'45 - 9'45 - 11'15 - 15'45 - 18'45

Palma - Inca - Ca'n Picafort	9'00 - 11'30 - 13'30 - 17'00 - 19'30
Inca - Ca'n Picafort	9'30 - 12'00 - 14'00 - 17'30 - 20'00
Llubí - Ca'n Picafort	9'40 - 12'10 - 14'10 - 17'40 - 20'10
Sta. Margalida - Ca'n Picafort	9'55 - 12'25 - 14'25 - 17'55 - 20'25

Domingos y Festivos - Sonntags und Feiertags
Sundays and Holidays

Ca'n Picafort - Inca - Palma	8'00 - 18'00
Sta. Margalida - Inca - Palma	8'30 - 18'30
Llubí - Inca - Palma	8'45 - 18'45

Palma - Inca - Ca'n Picafort	9'30 - 20'00
Inca - Ca'n Picafort	10'00 - 20'30
Llubí - Ca'n Picafort	10'10 - 20'40
Sta. Margalida - Ca'n Picafort	10'30 - 21'00

Servicios Mercado de INCA (Jueves) • Dienst Markt von INCA (Donnerstag)
Services Market of Inca (Thursday)

Ca'n Picafort - Inca	7'00 - 9'00
Inca - Ca'n Picafort	13'00 - 14'00

REPORTATGE FOTOGRÀFIC**Les Festes d'Agost en fotos**

Les Festes han passat. Tothom pràcticament ja hi ha dit la seva, de manera que hi ha qui les ha criticat i d'altres que els han paregut bé.

Mai se fan unes festes a gust de tothom, i és fàcil pels que organitzen (sobretot si la gent que hi participa no fa mai crítica constructiva) caure en la rutina i repetició d'actes.

Podríem parlar de moltes coses: de la bona acollida de l'exposició de fotografies antigues de l'amo en Francisco Alomar, de la xerrameca el temps del pregó, de la mala qualitat de la pintura de les pintades al carrer (tot i la bona voluntat de les organitzadores), de la dificultat -de sempre- del pal ensabonat, dels colorins dels castells d'arena, de la bona acollida de la gimcana nocturna, de la multitudinària assistència a la Missa de dia 15, i del bell espectacle dels focs d'Artifici.

Sabem perfectament que hi ha molts de comentaris a fer, i moltes coses a dir. Noltros, per a que no mos acusin de subjectius, hem decidit limitar-nos a publicar aquest reportatge fotogràfic -una imatge sempre parla per ella mateixa- i que cadascú hi digui la seva opinió, si vol. Aquestes pàgines estan obertes a tothom mitjançant la secció de "cartes al director". Així idò, mirau, recordeu i jutjau:

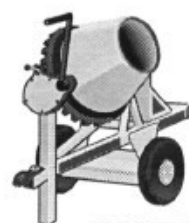
Els guanyadors de la marató fotogràfica en el moment de rebre els premis i una de les figures d'arena a la platja

BANDOLERO

TU MODA VAQUERA

PASEO COLON, 109
CAN PICAFORT
TEL. 85 21 81

**Construcciones
Jesús
Gómez**

**FONTANERIA, ELECTRICIDAD,
PINTURA Y REPARACIONES
EN GENERAL**

Le atendemos en 24 horas

Tel. 85 20 69 • Móvil 908 14 21 58 • Can Picafort

Preparant el Concert de l'Auba, moment de l'homenatge a l'amo'n Francisco Alomar, actuació de Michelle McCain i les quatre participants del concurs de tartes.

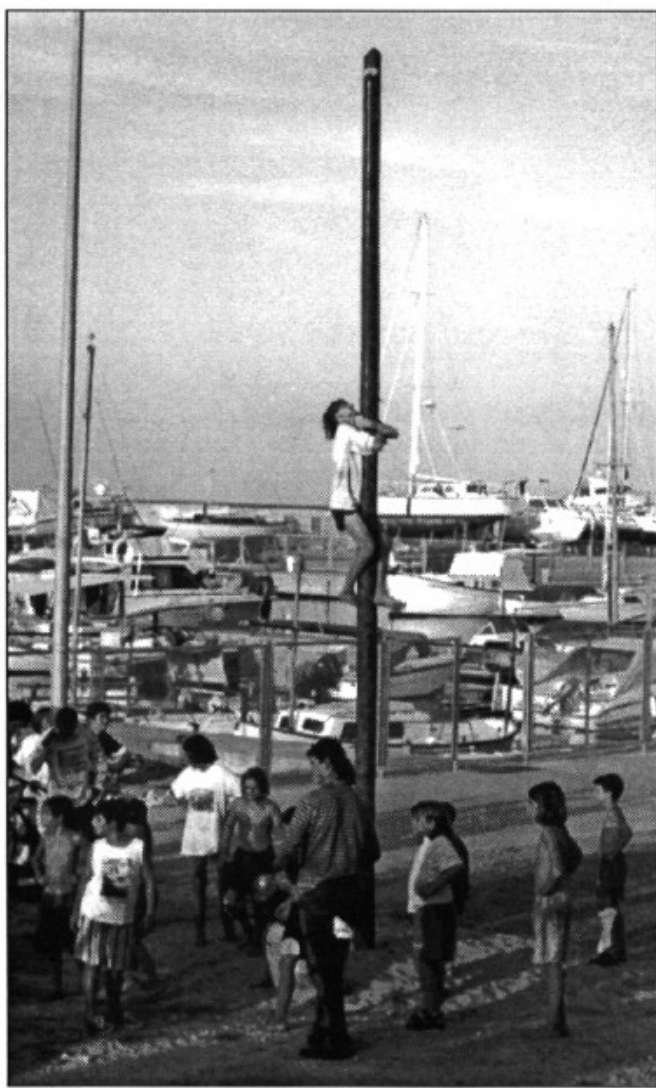
DAMN YANKEES

Ctra. Artá - Alcudia, 20
07458 - Can Picafort
Tel. 85 22 33

**MECANICA
PULIMENTOS
PRENDAS
ACCESORIOS
(Nuevos y Usados)**

Les pintades a l'Explanada Cervantes, uns participants de la Gimcana Nocturna, un al·lot intentant agafar la porcella al pal ensabonat i un moment de l'actuació de l'Escola de Ball Espanyol.

Le invitamos a visitar nuestras nuevas instalaciones y a conocer muebles de todos los estilos
TERRAZA · BAÑO · COCINA
REPARACIONES CARPINTERIA

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

Ctra. Pto. Alcudia - Artá, 43
Tel. 85 04 14 - CA'N PICAFORT

El dia de la festa, amb els actes més multitudinaris: L'amollada d'ànneres, la missa i els focs artificials.

MALLORCALANDIA

PARQUE INFANTIL

**CA'N PICAFORT
PASEO COLON
(Junto parada Taxis)**

Festes passades, coques menjades

JOAN DE SA BARÇA

Han passat un any més les Festes d'Agost a Can Picafort i ara sols ens queda la següent reflexió: i quin regust ens deixa tota aquesta quantitat d'actes al llarg de tants de dies?, ja ens hauria agradat ara fa trenta anys poder gaudir de tots aquests dies de festa amb ses ganes que en teníem, però avui en dia allò realment popular de les Festes d'Agost -a on assisteixen milers de persones- i que també son els actes més tradicionals són, en primer lloc, els focs artificials, després l'amollada d'ànneres, la nit de música fins l'aurora pels joves, la berbena i la missa de les vuit des vespre. Els altres actes són actes minoritaris i més bé per omplir el programa; són actes pels joves, nins i nines i gent gran, això és la realitat que difícilment es pot argumentar. Per tant, al meu parèixer, les festes a Can Picafort haurien de seguir aquest camí de ser unes festes més curtes i més tradicionals, més populars i participatives, ara bé, jo també crec que els demés actes es poden fer sota la creació d'un programa ben estructurat, cultural i esportiu per tot l'estiu i no solament per les Festes d'Agost.

També voldria suggerir un poc més d'atenció o imaginació al muntatge de l'escenari de la Plaça Cervantes. Les coses es fan molt aviat i de vegades malament, no es tracta de fer més via per arribar, es tracta de arribar bé. És indubtable que la Comissió de Festes fa molta de feina, però mal coordinada i així l'esforç se perd, encara que a la fi la responsabilitat és de l'Ajuntament o de l'àrea a la que pertany. Dins del suplement que va treure aquesta revista, el Director de la mateixa escriu un article a on critica un poc a tothom,

cosa que me pareix molt bé, tenir tot el món content és més bé impossible, el mateix que dir tota la veritat de tothom, però la crítica constructiva es bona, molt bona, anima la gent a fer-ho tot més bé, a superar-se si és que no se empenya pel camí.

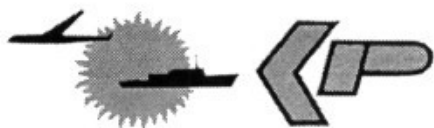
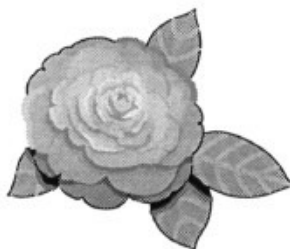
Ara vull fer una crida perquè a tota aquesta gent que fa feina tot l'estiu i al juliol i l'agost més que mai, que a l'hivern tenguin també unes festes de pinyol vermell ja que no poden gaudir de les de l'estiu, seria tot un detall.

Venus
PERFUMERIA

**LANCÔME
KANEBO
H. RUBINSTEIN
BIOTHERM**

**NINA RICCI
CHANEL
ESTEE LAUDER
YVES SAINT LAURENT**

Paseo Colón, 138 - Ca'n Picafort
Avd. Más y Reus - Pto. Alcudia
Tel. 85 02 84

AGENCIA DE VIAJES

CA'N PICAFORT S.A.

B.A.L. 048

CENTRAL:

Paseo Colón, 88 - Tel. 85 00 14
Ca'n Picafort. Fax: 85 00 47

SUCURSAL:

C/. Mercado, 59 - Tel. 54 01 66
La Puebla

Desde

2.081 Pts.
Pasajero

7.968 Pts.
Corte

PALMA X VALENCIA

- FICH -

OFERTA ESPECIAL PARA _____
TRABAJADORES DE:

HOSTELERIA **RESTAURACION**

TRASMEDITERRANEA

**NO OLVIDE NUESTRAS SUPER OFERTAS
VISITANOS Y TE INFORMAREMOS**

BAL. - 082

un grupo de profesionales a su servicio

VIAJES **acromar** TOURS S.A.

VUELOS DE: **IBERIA - AIR EUROPA - SPANAIR**
VUELOS CHARTER FIN TEMPORADA
¡¡ SUPER PRECIOS !!

50% **DESCUENTO**
EN ***Flebasa***
TF
TRASMEDITERRANEA

VUELOS INTERNACIONALES
ALEMANIA Y REINO UNIDO
¡¡ OFERTAS ESPECIALES !!

¡¡ A PARTIR DE NOVIEMBRE SON TUS VACACIONES !!
DISPONEMOS DE OFERTAS PARA CUALQUIER VIAJE:
CUBA, BRASIL, SANTO DOMINGO,
CANCUN, ISLA MARGARITA, ETC.

SORTEAMOS ENTRE TODOS NUESTROS
CLIENTES UN VIAJE A:

PARA 2 PERSONAS, INFORMESE...

CUBA

PASSEIG COLON, 112 - B - TELS. 85 00 26 - 85 00 65 - FAX 85 10 69
07458 - CAN PICAFORT (MALLORCA)

FESTES

La Beata'97

La Vila celebrà aquestes festes tan importants del 27 d'agost al 8 de setembre.

"Cada poble té la seva festa, una festa que és la seva per damunt de totes les altres i que l'identifica amb una manera de veure el món i de viure la vida. A la Vila, des de fa més de dos-cents anys, aquesta festa, la festa amb majúscula, gira entorn d'una sola data, el primer diumenge de setembre, el Dia de la Beata; i d'un sol fet, la Processó, la Processó de la Beata de Santa Margalida. Una festa i una processó que la gent de la Vila, a força d'estimar-los i de viure'ls, generació rera generació, hem convertit en ben nostres i que, per això mateix, hem sabut ampliar amb un esplet d'actes que ja omplen tota una setmana."

Així començava el batle -Miquel Cifre- la seva salutació al poble de Santa Margalida davant el començament d'unes festes ja més que entranyables, que tenen més importància que les patronals. La Beata són uns dies en què el poble respira d'una altra manera, hi ha un sentiment col·lectiu que se nota a l'ambient.

Si bé la majoria d'actes (artístic-lúdic-esportius) ens foren coneguts, si que és veritat que hi va haver un parell d'actes que destacaren per la seva importància. Ens referim bàsicament a l'acte d'investidura del margalidà Joan Mascaró Fornés com a doctor honoris causa i al agermanament de Santa Margalida amb Tàrbena, un poble valencià la població del qual descendeix de mallorquins i mallorquines, sobretot de la Vila, que s'establiren a València fa més de tres-cents cinquanta anys.

Investidura de Joan Mascaró Fornés com a Doctor Honoris Causa.

Per primera vegada a la nostra història, un margalidà fou investit com a doctor

honoris causa per la Universitat de les Illes Balears. Joan Mascaró Fornés, el místic i

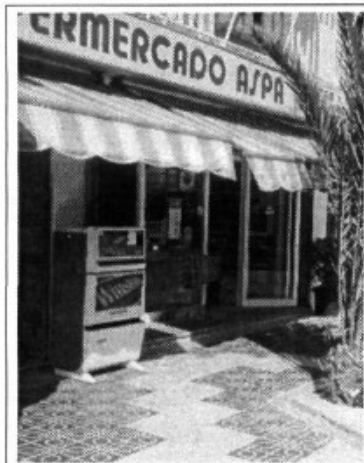
traductor margalidà; aquell que deia que era nat a una illa de la Mediterrània, al lloc més bell de la terra, enguany, aniversari del seu naixement a la Vila (1897) i de la seva mort a Cambridge (1987), rep un merescut homenatge per part de diferents institucions mallorquines, entre les quals es compta el nostre Ajuntament.

Com a part d'aquest homenatge tenguérem l'oportunitat irrepètible de presenciar la seva investidura com a doctor honoris causa a títol pòstum per part de la Universitat de les Illes Balears, acte que va tenir lloc a l'església parroquial dia 5 de setembre a les 20h.

Agermanament de Sta. Margalida amb Tàrbena.

Durant aquestes festes rebérem la visita d'una representació de la vila valenciana de Tàrbena, que l'any passat es va agermanar de forma oficial amb Santa Margalida. El principal motiu de l'agermanament és el fet que els tarbeners descendeixen en la seva pràctica totalitat de mallorquins i mallorquines, sobretot de Santa Margalida, que hi varen emigrar a començaments del segle XVII. L'any 1609, es va decretar l'expulsió dels moriscos que habitaven bona part del País Valencià, cosa que va motivar que comarques senceres en quedassin des poblades. Aleshores, a Mallorca i a Santa Margalida eren temps de dificultats econòmiques i sovint de fam. Això va decidir a molts de mallorquins, entre d'ells 400 margalidans i margalidanes a emigrar. Bona part d'ells s'establiren a Tàrbena, que es va poblar amb gent de Santa Margalida i també de Pollença i Manacor. A hores d'ara, el llinatge més comú de Tàrbena és Molines, originari de la Vila, com també ho són d'altres, com Calafat, Monjo, Ribes, Serra, Estelrich. Tot l'anterior explica que a Tàrbena es mantengui el record de l'origen mallorquí, nombrosos trets lingüístics de la parla de Mallorca com l'article salat (es, sa) i diferents costums i

Continúa a la pàg. 18

SUPERMERCADO ASPA (Aldi)

En Son Bauló, podrán encontrar Uds. todo lo que necesitan para su hogar y también la simpatía de sus propietarios y dependientas, Ana y Francisca.

**Visítenos: C/. Isaac Peral, 92 - Paseo Mallorca
Tel. - FAX 85 11 34
Can Picafort**

tradicions mallorquines, com l'elaboració de sobrassada.

Arran d'una primera visita de tarbeners a la Vila, i en reconeixement d'aquests vincles humans, els ajuntaments de Santa Margalida i de Tàrbena es decidiren a agermanar-se de forma oficial i a iniciar els actes d'agermanament amb aquesta visita per les festes de la Beata.

Els tarbeners arribaren a l'aeroport dia 5 a les 10'30h. Allà el margalidà Mateu Cladera els va preparar una rebuda única. Seguidament els 44 taberners anaren a Can Picafort on s'allotjaren durant tres dies als hotels Tonga i Nordeste. Hagueren d'estar separats degut a l'alta ocupació turística que ha patit Can Picafort aquest mes.

També hem de destacar com a novetat d'enguany la nit de foc amb IGUANA TEATRE (3 de setembre), un espectacle que va agradar moltíssim a la gent.

Igualment foren molts els assistents al concert del cantautor Raimon, que interpretà les cançons del seu darrer disc "Cançons de mai".

Can Picafort ha pres part en aquestes festes de la Beata '97 per diversos motius:

Primerament perquè se va repetir l'exposició de fotografies antigues de Can Picafort, cedides pel Sr. Francisco Alomar, el primer hotelier de Can Picafort. Aquesta exposició se va celebrar a Can Picafort a les oficines municipals durant les Festes d'Agost, i se va decidir que es repetís a la Vila per la seva importància com a record d'un temps i d'un Can Picafort que ja no és el nostre.

També té relació amb Can Picafort la conferència feta el dijous 28 d'agost sobre "Les necròpolis de Son Real i de l'illa dels Porros", a càrrec dels directors de les

Els sis nous músics Picaforters de la Banda de Música de Santa Margalida.

excavacions arqueològiques als llocs esmentats. Com sabem, aquest estiu ha continuat el projecte d'excavació, consolidació i restauració d'aquests monuments únics a l'illa, tresor de tot el nostre municipi i del qual els picaforters hauriem de tenir més present.

Una altra aportació a les festes de la Beata fou l'exhibició de gimnàstica rítmica de les alumnes del Tao Sport Club, exhibició que desgraciadament no va anar massa bé, ja que per culpa de la pluja se va haver de fer al pavelló poliesportiu, on l'assistència del públic es va reduir pràcticament a les mares i amigues de les gimnastes.

Un altre aconteixement important és que dels 24 nous músics que s'incorporen a la Banda de Música de Santa Margalida per aquestes festes, 6 són de Can Picafort, tots ells molt joves. La il·lusió no els manca, i esperem que segueixin

endavant, i que siguin molts més els picaforters que s'animin a entrar a la Banda.

I finalment va ser -com és tradicional- tot un honor per a la nostra Banda de Tambors i Cornetes de Can Picafort, encapçalar La Processó més típica de Mallorca, la de la Beata.

La llàstima és que -i d'això ja fa un parell d'anys- no hi hagi cap al·lota ni una, picafortera, que desitgi ésser Beata, tant d'anar a peu com d'anar damunt una carrossa. Totes les joves empadronades al Municipi tenen dret a ser beates, i seria convenient que en fessin ús.

MAR BRAVA

BOUTIQUE Regalo

Donde encontrará todo
lo que Vd. desea e
imagina.

C/. Colón, esq. Suiza
Tel. 85 10 03

CAN PICAFORT a 2'5 km,
parcelas- fincas, diferentes
medidas, buena situación,
fabulosas vistas, con permisos
para construir.

CAN PICAFORT a 4 km,
(Dirección Santa Margarita),
4 cuarteradas, totalmente vallada.

INFORMACION

85 00 26
(TARDES)

Gelato Italiano

PASSEIG COLÓN, 137
07458 CAN PICAFORT
TEL. 85 17 76

Descubreixi la manera intel·ligent de comprar.

Jo abans, per estalviar, anava de tenda en tenda caçant ofertes, però estalviaba just a uns pocs productes, ¡les ofertes de la setmana!, mentres que la resta la pagava a un preu major.

Ara, he descobert la forma intel·ligent de comprar:
L'**SPB** de **MERCADONA**, **SEMPRE PREUS BAIXOS**.

Amb **SPB** estalvio temps, doblers i... tranquil·litat perquè compre lo que vull, quan vull en un mateix lloc, sabent que tot està sempre, ¡tots els dies!, a preus baixos.

¡Descubreixi la forma intel·ligent de comprar: **SPB**
de **MERCADONA**!

de

MERCADONA

SUPERMERCATS DE CONFIANÇA

Ctra. Artá-Puerto Alcúdia - CA'N PICAFORT

Inquers veterans de Can Picafort

Aquest dia 9 d'agost passat junt amb les festes de la nostra patrona la Verge de la Assumpció, els inquers hem celebrat el tercer aniversari de la trobada, que fa tres anys vàrem començar.

Quan al número d'assistents, va ésser un èxit, d'uns trenta que vàrem ésser el primer any, passàrem a ésser cent nou.

Reunir tota aquesta gent va ésser a base de molta feina. Si l'any que ve me torna a tocar aquesta tasca ho agafarem d'una altra manera: posarem un lloc per recollir els tiquets i una data límit a fi de no trobar-nos com enguany, amb sorpreses de contar amb uns 80 i en el darrer moment trobar-se amb 109.

Sabem que enguany hi ha hagut deficiències i vos demanam disculpes, si bé tenguérem un motiu greu, una defunció familiar el dia abans del dinar que de tot lo dia no vaig poder ésser a Can Picafort i no poguérem fer la revisió final que suposa llistes i també el menú, cosa molt important sobretot pels quatre més exigents, a pesar de tot, quedaren molts pocs que no mos dassin s'enhorabona.

En Ramon i jo, en nom dels que mos ajudaren a fer

possible aquesta festeta que a pesar de no estar inclosa en el programa de ses festes del poble va resultar molt llúida, vos volem agrair a tots la vostra participació i col·laboració. Començarem amb una missa i poguérem donar gràcies a la nostra patrona, la Verge de l'assumpció, perquè aquest any no tenguérem cap baixa per defunció que pertenesqués al nostre grupet d'inquers.

Enhorabona a tots i que la nostra patrona mos conservi la salut per poder tornar a veure-nos aprop de les festes del 98.

Verge de l'Assumpció
del nostre poble patrona
escoltau l'oració
dels vostros fills de fa estona.

Pepe Jofre, 9 d'agost de 1997.

Pida presupuesto sin compromiso

Aire acondicionado, Calefacción
Deshumificadores
Maquinaria Hostelería en General

C/. Sureda, 55
Tels: 24 54 16 - 42 10 00
Fax: 27 86 52
07007 PALMA DE MALLORCA

Paseo Colón, 70
Tel. 85 19 58
07458 - CA'N PICAFORT

Muebles Payeras

Muebles todos los estilos
Muebles a medida
Muebles cocina
Cortinajes - Tapicería
Alfombras - Lámparas

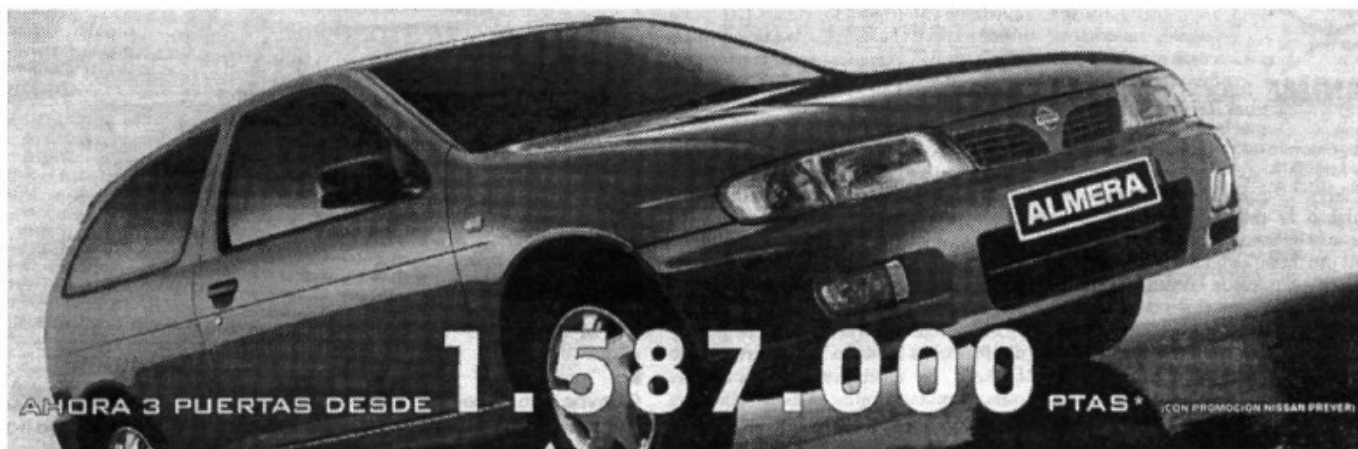
Electrodomésticos

Su establecimiento
"expert" en
Ca'n Picafort

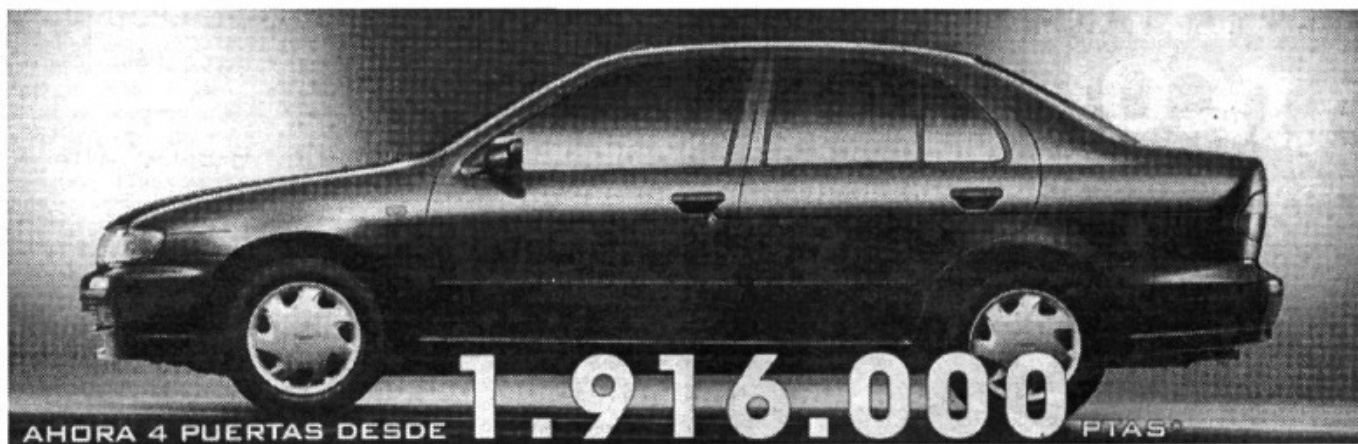
Plaça de la Vila, 15
Tel. 52 30 79 - Fax: 52 30 34
SANTA MARGALIDA

Via Suiza, 60
Frente gasolinera
Tel. 85 10 97
CA'N PICAFORT

ANTES DE COMPRARTE UN NISSAN *Almera* PIENSALO TRES VECES

Garantía total
3 años, o
100.000 km
y 6 años
anticorrosión

Motores Gasolina: 1.4 de 87 CV y 1.6 de 100 CV con inyección electrónica multipunto y 16 v. · Motores Diesel: 2.0 de 75 CV · Airbag · Dirección Asistida · Cierre Centralizado · Elevalunas Eléctricos · Retrovisores Exteriores con Regulación Eléctrica · Aire Acondicionado (Equipamiento según versiones).

* PVP Recomendado (IVA, Impuesto de Matriculación, Transporte, Nissan Assistance, Descuento promocional y Plan Prever según condiciones del Gobierno incluidos) en Península y Baleares. Promoción válida hasta fin de mes para vehículos en stock.

COVEAUTO S.L.

Exposición y Venta:
Tel./Fax: 52 39 94 - Móvil. 908 83 83 05
Taller: Tel./Fax 85 60 79
Miguel Ordinas, 7 · STA. MARGALIDA

ENTREVISTA

L'amo en Miquel Munar: "M'agradava Can Picafort cent vegades més un temps, que no ara".

Fa més de 70 anys que ve a Can Picafort

MATEU FERRER

L'amo en Miquel Munar, de malnom "de ca s'Estrella" va néixer el 1918 a Santa Margalida, a la Plaça. Va estudiar del 28 al 36 a ca els "hermanos" de la Salle (frases de baberai, els deien), fins que esclatà la guerra civil i s'hagué d'incorporar a files, on va fer ni més ni manco que 8 anys de servici militar. Estudià a l'escola de Comerç de Palma una titulació de professor mercantil, ara ja inexistent, però mai exercí en la docència.

De ben petit ve a Can Picafort cada estiu, i així "fins que el cos tenguí forces". És un testimoni d'una època, la formació de Can Picafort, que la majoria dels que hi vivim actualment no hem ni molt manco conegut.

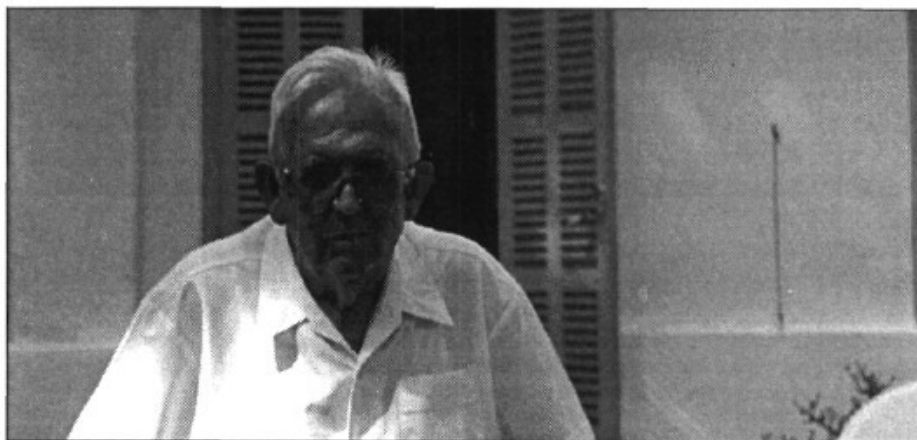
Si el mes passat entrevistàrem al qui fou el primer hotelier picaforter, l'amo en Francisco Alomar, que mos contà de tot i molt, hem volgut continuar aquest mes recopilant totes les recordances de la gent que fa més anys que ve per aquesta vorera de mar. L'amo en Miquel tot d'una ja mos va dir: "n'hi ha que fa més anys que jo que hi vénen, per aquí". Ho sabem, i procurarem al llarg d'aquest hivern, entrevistar-los. Aquest mes ho feim amb ell, que als 79 anys encara conserva en la memòria molts de successos, records i anècdotes d'un temps, que només gent com ell, coneguérem. La llàstima és que no se'n recorda -de cap manera- dels anys de les coses que mos conta.

Les primeres visites

D'edat de 5 ó 6 anys (això era, devers l'any 1924) l'amo en Miquel diu que se'n recorda que ja venia a Can Picafort a passar l'estiu ell i els seus pares a ca un sergent de la Guardia Civil, que era de la Vila i li deien en Riera. Un fill d'aquest era en Pep Lluís Riera, que jugava amb el Constança.

Venien a passar l'estiu aquí, perquè a vorera de mar la calor era més bona de dur. "Aleshores -diu l'amo en Miquel- aquí no hi havia pràcticament res de res. Només pinar i més pinar, arena i arena. Qui no ho ha vist mai i ho sent contar ara quasi no s'ho creu".

Els no estiuaven a cap xalet ("pots pensar! -diu- i no n'hi havia cap!") sinó que s'allotjaven a la caseta des caçadors de Santa Eulària (per aquí on ara té la casa l'ex-conseller Jaume Cladera).

Tot Can Picafort actual ocupava dues grans finques: Santa Eulària i Son Bauló. La primera no se'n recorda de qui era, però l'altre sí, i bé. "Son Bauló era de l'amo en Sebastià March que la parcel·là en solars i els començà a vendre".

Les primeres cases

L'amo en Miquel no dubta gens ni mica a dir que la primera casa -de bon de veres- de Can Picafort va se aquí on ara és el Convent de ca ses Monges, que abans era la casa del metge Garau. La seva filla, dona Isabel Garau, va ser qui la donà a les religioses, que de llavò ençà encara hi vivien.

No n'està ben segur, però creu que entre els anys 25 i 30 ja hi havia les tres cases d'en Gual (on hi vivia un enginyer alemany i un català, en Giménez; eren els encarregats de planificar la urbanització de Son Bauló).

També hi havia Can Trinquis (aquí on actualment hi viu l'apotecària de la Vila, Catalina Santadreu), ca'l vicari Roig, ca's Potecari Xim, ca l'amo en Miquel Gual, ca l'amo n'Esteve i Mateu "Silis", ca'l metge Carbonell (la casa la va fer l'amo en Toni "Frit" de la Vila, picapedrer), "la Cueva" i, a devora, s'hotel d'Inca (li deien), sis cases de can Vallcaneras, l'hotel Alomar (1933), can Perico "Camisa" (davant "la Cueva"), sa casa on ara hi ha el Marisco, can Mandilego (tenien un restaurant, que era també cafè i fonda), can Fava (que estava a darrera una casa d'un petrer, en Llodrà).

També se'n recorda de Can Bou, que hi feien menjars. I d'una dona de Vilafranca que tenia un forn i un bar aquí on ara viu na Bàrbara "Poveta". Segons sentia contar a son pare, aquí on ara és ca seva (davant les oficines municipals) se va començar a

construir la casa entre el 1925 i el 1928, en un solar que va costar 600 pts.

L'amo en Miquel se'n recorda bé de quan varen començar l'any 1933 l'hotel Alomar. "Jo vaig veure com arreballaven els pins. Fer un hotel era una novetat".

La Residència

Conta l'amo en Miquel que a l'any 25 començaren a fer la Residència com a hotel de luxe, per fer la competència a l'hotel Formentor, "això deia la gent. Vés tu a saber si era vera o no".

Hi havia uns fusters de Palma, els Frau, que feien totes les feines de fusteria de l'hotel i allà on ara hi viuen les germanes Capó (al carrer Anglesos) hi feren un mostrador per exposar tota la feinada que havien de fer a la Residència. A l'any 34 s'aturaren les obres per mor dels successos d'Astúries. Després de la guerra civil hi va haver uns anys que a Can Picafort no hi venia tanta de gent.

A la inauguració de la Residència hi vengueren el governador Rodríguez de Valcárcel i un fill del general Yagüe. No va ser, emperò, fins 10 anys després, en què en Franco va venir a visitar-la. Per aquesta ocasió, 7 ó 8 dies abans asfaltaren el camí que va des de Santa Margalida fins a la Residència.

Personatges i records

L'amo en Miquel ho té ben clar: "m'estim cent vegades més Can Picafort d'aquell temps que el d'ara. Tots estàvem més units. Els veïnats mos ajuntàvem un vespre aquí un vespre allà, a les terrasses, per passar les vetllades.

Molts de vespres anàvem a ballar a l'hotel Alomar, que era el punt de reunió de tota la gent que estàvem per aquí.

De records -continua l'amo en Miquel- en tenc molts. Quan vengueren les monges feren una capella al convent, i quan varen beneir l'orgue, jo i na Bàrbara de s'Alqueria (al cel sia) vàrem ser els padrins.

Tenc record de dos personatges -entre molts d'altres- singulars: l'amo en Peret de Maria, que mos feia ses fotos. Se passejava amb un aparell de quatre cames a l'esquena i a tot quant li agradava li feia una foto.

També hi havia un personatge molt estimat, l'amo en Polito, que se passejava per les cases i deixava barres de gel, ja que no teníem geleres".

La capelleta

Aquí on actualment hi ha les oficines municipals, no era sinó el lloc on hi va haver la primera església de Can Picafort, fins que se va fer l'actual, de 1966. A darrera hi havia un forn d'en Perico de Lubi.

Venia el capellà de la Vila, en Garau, a dir missa, i hi anava molta de gent.

Després varen baratar el solar d'aquí on ara és la Rectoria pel solar de la primitiva capelleta. "Noltros -diu l'amo en Miquel- vàrem comprar aquest solar, tomàrem la capella i hi posàrem una tenda de souvenirs, que se deia "Munar". Eren els anys que ja començaven a venir estrangers, l'hotel Alomar estava ple, i noltros veníem collars, mocadors de fantasia, postals... Només obríem en s'estiu i jo hi vaig despatxar anys ferm.

També me'n record que varen obrir el "Rojo Vivo", que va ser la primera sala de festes. Allà hi anaven tots els estrangers.

També durant molts d'anys vaig veure venir gent dels pobles del voltant en carros i carretons, a cercar alga a devora aquí on avui hi ha l'hotel "Mar y Paz", a les roques, en un lloc que s'anomenava *el Clot de s'alga*. Sempre hi havia gent que en venia a cercar"

El Mollet

"Devers l'any 49 ó 50 se va començar a construir l'actual Mollet. Fins aleshores

només hi havia desembarcadors. En tenien un en Perico "camisa", can Mandilego, en Felicià Fuster, can Trinquis... Mon pare va comprar una barca, i també ho feren en Pep Capó i en Martí Gual".

La mar i la pesca

"La mar sempre me va agradar molt. Ja com érem al·lots, que veníem a can Riera, nedàvem tot lo dia. De jove m'agradava pescar. Va venir un japonès a Alcúdia que pescava amb ulleres de vidre i amb una espasa per davall aigua. Això va venir molt de nou a tothom.

En Llorenç "Pic", un tal Toni del Port d'Alcúdia i jo vàrem anar amb bicicleta a veure el japonès pescar. Gràcies a ell vàrem aprendre a pescar per davall aigua amb una pua. Un dia vàrem anar devora

s'illa des Porros, i vàrem trobar un peix de 25 a 30 kilos. En Llorenç li va fica la pua, però el repunyetero se va escapar i la se'n va dur.

També mos agradava pescar amb canya. A mi me'n va ensenyar n'Aloy de Muro, que venia cacauets.

I naturalment també pescàvem en barca, sobretot amb en Jaume Mandilego, un bon amic que fa més anys que jo que ve per aquí.

Era un altre temps; jo, de tant que vaig arribar a pescar, he avorrit el peix, ja no en menj. Primer hi havia de tot, agafàvem crancs peluts, bons pops i copinyes llises devora el torrent de son Bauló, i ara no trobes res, res de res.

Era un altre temps".

Ca l'amo'n Miquel (davant les oficines municipals), dues imatges amb molts d'anys de diferència.

*Pescados y
Mariscos*

mandilego

RESTAURANTE

Isabel Garau, 49 · Tel. 85 00 89 · CAN PICAFORT

ENTREVISTA

MATEU FERRER

Tot d'una que la sents xerrar veus que és una dona alegre, simpàtica, plena de força. Si no fos així, no podria fer totes les coses que fa. Va néixer a Extremadura, però ha viscut molts d'anys a Barcelona, fins ara, que viu permanentment a Son Serra.

Molt amable, aquesta dona té una capacitat de feina impressionant. Estima els animals al mateix nivell que les persones, i potser això fa que tenguí aquest caràcter tan afable i aquest carisma tan especial. Tot i que sigui valenta, el cor és sensible. Potser per això ella, quan ha de parlar de la mort dels cans per eutanàsia, s'estima més dir "quan el ca s'adorm..."

Aquesta entrevista, lluny de tot protagonisme per part seva, només vol ésser una denúncia pública de l'abandonament dels animals, en una societat democràtica com la nostra, on els valors de la solidaritat, tolerància i respecte envers ells, pareix que no tenim assolits.

Amparo Soisa: "Cada any a Can Picafort s'abandonen prop de 400 cans. Només aquest setembre s'ha abandonat un ca cada dia".

N'Amparo és l'encarregada -voluntària- de la canera municipal, situada al costat del camp de futbol.

Amparo, com arribares a encarregar-te de la canera municipal?

Quan jo era a Barcelona vaig venir a Mallorca amb una pastora alemanya perquè jo volia que fes cria amb un ca d'aquí. Érem a Can Picafort i mos digueren que anàssim al Leon Rojo. Allà vaig conèixer na Paquita, una dona que fa més de dotze anys que lluita pels animals. A mi me va impressionar molt la seva feina, i la vaig començar a ajudar. Això que et dic era devers l'any 1989 o 90.

Ara tot ho duc jo. Na Paquita m'ajuda, però està molt cansada, i és lògic, ja que ho ha passat molt malament. Jo l'admir molt, i comprenc que no pugui seguir amb això com ho feia abans. És molt cansat, te desmoralitza moltíssim.

Quan s'abandonen més cans?

Els mesos més forts són a finals d'agost i després de

Nadal. La gent no té vergonya. Comencen les vacances de l'escola i els pares decideixen que el seu ninet tenguí un cuset per a jugar. L'hi compren i tot va molt bé. Ara, quan arriba el final de l'estiu, el cuset ja s'ha fet gros, ja no és una bolleta peluda, ara és un ca gran que tira pèl, fa caca, lladra... i què fan? El deixen abandonat. Pels Reis passa el mateix. Passada l'eufòria dels regals nadalencs, els nins o els pares no en volen saber res del ca o moix, i el deixen tirat.

També se n'abandonen molts la temporada de caça. El ca és inexpert moltes vegades, s'escapa o se perd, o bé no serveix per caçar, i l'abandonen.

Basta dir-te que el mes d'agost d'enguany han entrat 38 cans i aquest mes de setembre hi ha un promig d'un ca diari.

Per quins mitjans t'arriben, aquests cans?

ZAPATERIA

Via Suiza, 6 - Local 9 · Can Picafort · 85 15 65

Cases de Son Sant Martí

BODAS, BANQUETES Y COMUNIONES
LOCALES CLIMATIZADOS
CONGRESOS

Ctra. Muro - Ca'n Picafort, Km.8
Tel. 53 74 50 - Apdo. núm 2
MURO (Mallorca)

Mira, generalment me'ls solen deixar aquí fermats, vull dir a les barreres de la canera. Agafen el ca, el fermen amb un trosset de corda als ferros, i ja t'arreglaràs!, ni una nota, ni la cartilla de vacunacions... res de res. I així, tota la vida.

Una altra manera és quan te criden per telèfon: "hola, tu ets l'encarregada de la canera?", és que tenc un ca que no vull més, el pots venir a cercar?". Així, per tot el morro. Però jo els dic que me'l duguin ells. Això no és una recollida d'animals, això és una protectora. Jo visc a Son Serra. Si la família que no vol el ca és d'allà, encara res; però si són de la Vila o Can Picafort i jo he d'anar amb el meu cotxe a cercar-los, són més despeses de benzina que jo he de pagar de la meva butxaca.

En el cas dels caçadors, com t'he dit abans, el ca s'escapa o se perd o no serveix i l'amo el deixa amollat pel camp. És clar, aquest ca ha de viure de qualque cosa i així és com torna salvatge i va per les finques a matar ovelles i gallines... Aleshores l'amo de la finca crida a l'Ajuntament i ells diuen que hi ha un ca amollat a tal banda.

I finalment hi ha el típic cas del ca abandonat que passeja aperduat pels carrers o la platja... i són els veïnats els qui ho comuniquen a l'Ajuntament.

Un cop tu tens el ca, que fas amb ell?

La primera cosa, posar-los un nom. Tots els que tenc aquí en tenen un: "Negro", "Tonta", "Tigre"... No voldràs que els

tengui aquí quinze dies i els anomeni "ca"; ells també tenen dret a tenir un nom. Llavors l'agaf i el pos dins la canera. Com que és un animal nou, els altres el refusen almanco durant dos dies, per això el pos apart. També apunt el dia de l'arribada. Passats quinze dies, si no ha vingut ningú a reclamar-lo, o el don en adopció o si no queda altre remei, el dormen. I és una llàstima carinyo, te jur que me sap molt de greu, però no s'hi pot fer res.

Vols dir que al cap de 15 dies els matau?

Home, és que no se pot fer altra cosa. Mem si m'entens, quinze dies és allò que assenyalava la llei. Jo no vull que els matin tot d'una. Sempre esper que en el darrer moment qualcú se faci càrrec d'ells... però no sempre passa.

Jo, la veritat, no ho entenc. Imagina't, aquí hi ha cans que valen 100 i 200 i 300 mil pessetes, ho sents bé. Són de totes les races, però això és tot el que sabem. No mos deixen dit mai ni com estam, ni d'on vénen... T'ho jur, és molt trist. Molt.

Mira (assenyala una cussa negra) na Móra. A ella no l'hem adormida, ja fa 6 anys que és amb noltros. Ha passat el temps i... jo que vols que et digui? Jo no tenc coratge de dir a en Joan (el menescal) després de 6 anys que me dormi a na Móra. Ella és la nostra mascota. Jo i na Paquita l'estimam com a una amiga més. T'ho dic seriosament, com a una amiga més.

Quines altres coses poden passar?

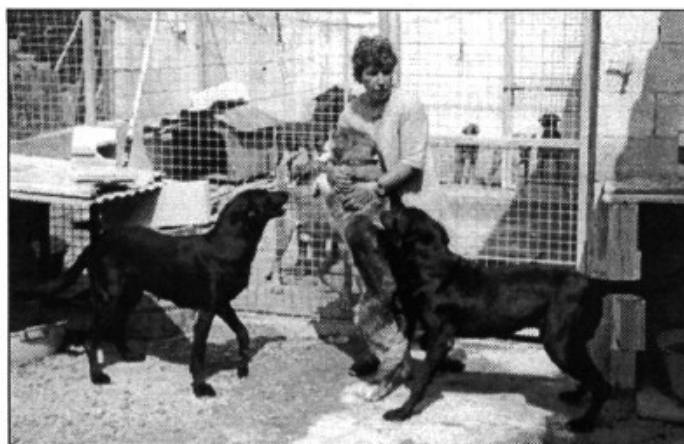
Mira, poden passar un parell de casos: que abans del termini (o just després) vengui el propietari. Ve, mira si reconeix el seu ca i se l'enduu. Hi ha gent que abandona un ca. D'altres, els que el perden, el cerquen tot d'una. És el moment més feliç.

Un altre cas: qualcú que vol comprar un ca i no vol gastar

per eutanàsia 3 ó 4 cada mes.

Quina ajuda reps?

Tot el que són despeses de menjar, desinfectants, material de neteja, i eutanàsies, se'n fa càrrec l'Ajuntament. Almanco jo, de tot això, no he de pagar res. Ja és una ajuda. Però has de pensar que cada any s'abandonen prop de 400 cans, i això suposa un cost que és social, vull dir, és un problema de la

doblers. Ve aquí, el tria i el se'n duu. És el que jo anomeno *una adopció*. Aquesta gent generalment t'escriu o te torna a veure passat un temps, i tu en veure que el ca està tan bé... botes d'alegria!

Tercer cas, el més trist. Has esgotat totes les solucions, veus que l'animal és noble, sa, que no ha fet res, però ho has de fer. Crid en Joan o n'Ana (els menescals), a qui jo estim molt i estic agraïda per molts de favors que me fan, i ells els dormen. És molt fotut, això, molt. Però sempre hem d'acabar fent-ho, almanco en moren

societat, que en el nostre cas jo crec que puja a devers 1.000.000 de pts. cada any, que pagam tots els contribuents.

Quina és la teva feina?

Cada dia, plogui o faci sol, sigui Nadal o Pasqua, he de venir a fer net i a donar-los menjar. Però no me'n puc anar tot d'una, he d'estar un poc amb ells. Has de pensar que ells no entenen el perquè del seu abandonament, sobretot si fa molts d'anys que estaven amb una família. Basta dir-te que una vegada me varen dur una

ABIERTO SABADOS Y DOMINGOS

FERRETERIA

-Menaje

-Servicio en general para la hosteleria

-Artículos

jardín y piscina

DROGUERIA

Productos

de limpieza

Almacen de

plásticos

Muebles de

terrazza y jardín

DISTRIBUIDOR PINTURAS BRUGUER

Distribuidora LLOMGAR, C.B.

Via Pollentia, 45-B

07400 - ALCUDIA (Mallorca)

C.I.F.: E-07-106040

Tel. 54 51 64/65 FAX: 54 86 24

CLINICA MEDICO ESTETICA

DIETÉTICA Y NUTRICIÓN

OBESIDAD, CELULITIS, MESOTERAPIA

TRATAMIENTO VARICES Y ARAÑAS VASCULARES

(Eliminación por esclerólisis)

ENVEJECIMIENTO CUTÁNEO

TRATAMIENTO FACIAL. Peeling químico:

Arrugas, Manchas, Acné, Piel Seca, etc...

ACUPUNTURA: Dolor, Artrosis, Ansiedad, Cefaleas, etc...

Dr. ALBERTO MORANO VENTAYOL

ALCUDIA: Plz. Carlos V, 1 - Tel. 54 61 61

PALMA: Plz. Fortí, 3B, 7º, 1ª - Tel. 73 82 77

cussa que al cap de 8 dies ja s'havia mort de pena.

També he d'anar a comprar el menjar, mostrar els cans a possibles "pares adoptius" o propietaris, recollir-los... No sé quantes hores hi dedic.

I com et trobes, anímicament?

Me sent forta, no te vull enganar. M'hi sent; però naturalment hi ha dies que ho enviaria tot a fer punyetes. I crec que na Paquita des Leon Rojo estarà molt pitjor que jo. El seu cor, per exemple, no pot aguantar veure fer les eutanàsies, que són els moments més durs.

Són moltes hores de feina i dedicació, que només tenen un conhort quan un propietari troba el seu ca perdut, o un "pare adoptiu" se'n duu un. Això t'umpla el cor, de veres.

Per què creus que la gent els abandona?

Ai, ai! No sé què dir-te. Jo he vingut aquí de vegades i m'he trobat a les barreres una

capsa amb moixets petits a dins, plens de formigues... I jo pens "i ara què has de fer, Amparo, què has de fer?" i en aquests moments pens que si la gent se comporta així és que no té cultura, o no la té així com toca. Un ca és com el teu veïnat, com un amic... No te'n pots desfer d'ell com un vulgar objecte. Un ca, abandonat pels seus, agafa un trauma, no entén que ja és vell, que posa pèl pertot i que estorba.

Jo per res del món abandonaria un ca. Per a mi és un més de la família. Puc entendre a qualcú que me diu: "no m'agraden els animals". Puc entendre, fins i tot, a algú que ve i me diu: "no tenc forces per a matar-lo. Ho pots fer tu?". Però no puc entendre de cap manera a qualcú que cria un ca, i llavò l'abandona com si no res.

Ja t'ho he dit. És un problema de cultura, d'educació. Com hi pot haver gent que té un ca fermat a la finca perquè li lladri si ve gent, i només li posen un tros de cadena de mig metre i

com a casa un bidó rovell?. Jo no crec que aquest ca te guardi res. L'animal ha de tenir una caseta com pertoca i molta corda a fi que se pugui moure lliurement, i cada dia se l'ha d'amollar...

Vols dir res més, Amparo?

Que pens que una dona com na Paquita, que ha fet tant en favor d'aquests animals abandonats, durant tant de temps, en unes altres condicions, amb molta de lluita, molts de problemes, tota sola, calladament... una dona així se mereix un homenatge, just un agraïment públic que li doni almanco una recompensa moral i anímica per la feina que ha fet.

Qualcú que hi ha dedicat tant de temps sense esperar res de ningú, bé se mereix una distinció.

I també vull dir a la gent que sigui coherent amb el que fa: si vol tenir un ca o un moix, que els tenguin esment així com cal i que no l'abandonin com si fos un no-res, de bones a primeres.

Això només duu despeses a tots els contribuents, i molta feina a gent voluntària que sofreix molt. No entenc que hi pugui haver gent sense sentiments, i a damunt tu fas tant com pots i encara te diuen "la loca de los perros". No ho sé jo, qui està pitjor del cervell!

BAR - RESTAURANTE

Sa Foganya

Ca'n Sebastià

MENU DIARIO

De Lunes a Sábado: 850 pts.

Domingos, MENU ESPECIAL: 1.475 pts.

ESPECIALIDADES EN COCINA MALLORQUINA

Arroz Brut

Paletilla de Cordero

Lomo con Col

COMIDAS PARA LLEVAR POR ENCARGO

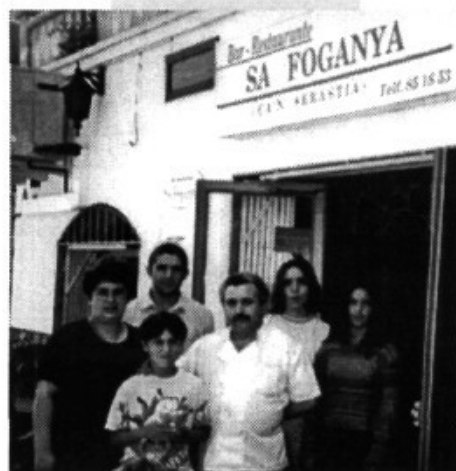
COMIDAS COMPAÑERISMO

COMUNIONES Y BAUTIZOS

**LOCAL
CLIMATIZADO**

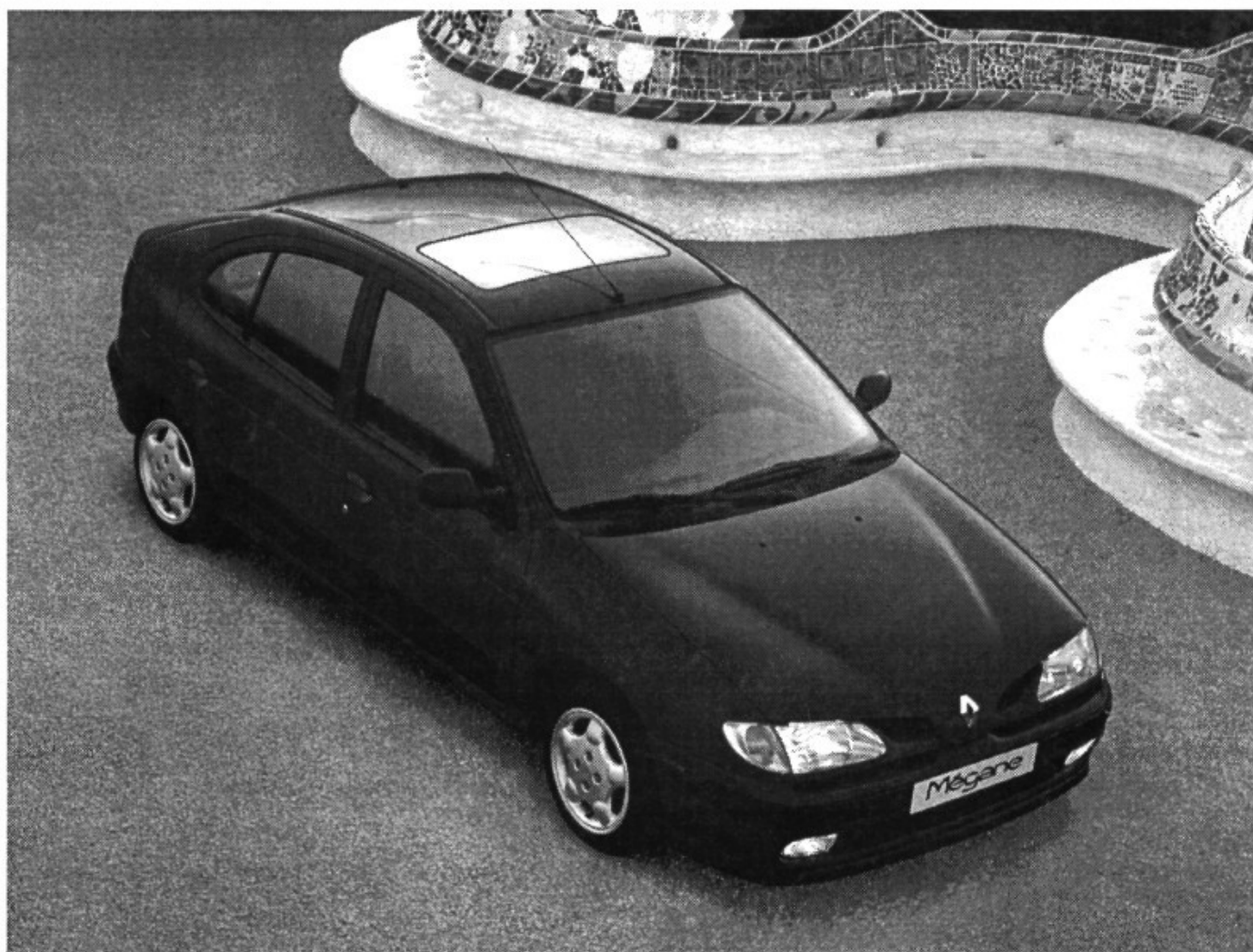
**ABIERTO TODO
EL AÑO**

**Lunes y Martes por
la tarde cerrado**

Información y Reservas al Tel. 85 18 53

C/. Jaime III, 63 · Ca'n Picafort

Mégane DIESEL 1,9 DTI

RENAULT. Ocasión

Marca	Pesetas
Renault Twingo año '95	890.000
Renault Twingo año '96, A/A	1.050.000
Renault Clio año '96	1.150.000
Express, PM-BD Diesel	850.000
Peugeot 205 GTX	675.000

TWINGO PACK km. 0
1.200.000 pts.

José Pastor Gayá S.A.

Ctra. Artá-Alcudia, N. 54 - Tel: 85 21 21 - Ca'n Picafort
 Juan Ordinas, 19 - Tel: 52 34 19 - Sta. Margalida
 Polígono Industrial - Tel. 55 46 11 - Manacor

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

Biblioteca Municipal de Can Picafort

Seveis i activitats oferides per la biblioteca:

-**Servei de lectura i consulta en sala:** dins les biblioteques es disposa d'un espai per a la lectura i la consulta de tots els llibres que hi ha, especialment les obres del fons general que estan excloses del préstec.

-**Servei d'informació bibliogràfica:** mitjançant els catàlegs, que es troben es procés d'automatització i la consulta directa als bibliotecaris.

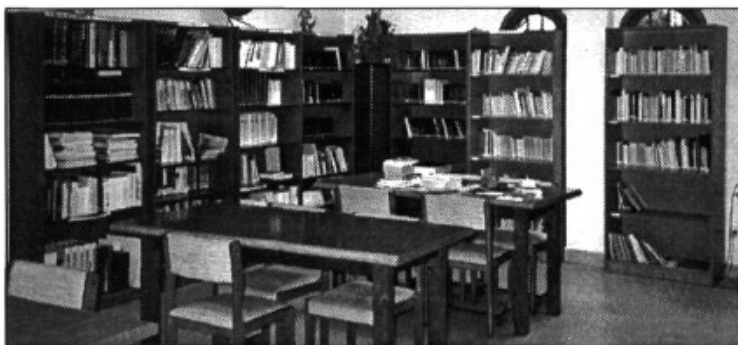
-**Servei de préstec a domicili:** permet endur-se'n els documents a ca seva, un màxim de dos cada vegada, per un termini de dues setmanes prorrogables, sempre que les obres no hagin estat sol·licitades per un altre usuari. Per gaudir d'aquest servei sols s'ha d'omplir una fitxa d'inscripció amb les dades personals, aportar una fotografia i comprometre's a tornar els documents en bon estat en el termini indicat.

-**Servei de publicacions periòdiques:** per a la lectura de revistes i diaris.

-**Secció local:** recull la documentació que fa referència al nostre municipi.

-**Secció de dinamització cultural:** amb guies de lectura, visites didàctiques per als interessats en conèixer el funcionament d'una biblioteca, préstec col·lectiu i tota una sèrie d'activitats per animar la vida de la biblioteca.

La biblioteca de Can Picafort disposa d'un fons que s'acosta als 5.000 documents entre llibres, publicacions periòdiques i material gràfic i audiovisual.

Normes d'ús:

-Les biblioteques són obertes a tothom.

-Tots els serveis són gratuïts, excepte el de reprografia (fotocòpies).

-Tot el que hi ha a les biblioteques, així com les persones que en fan ús o hi treballen, mereixen ser respectades. Entre tots hem d'aconseguir que així sigui, tot fent silenci i no embrutant ni espanyant res.

Horari:

De dilluns a divendres de 16'00 a 20'00 hores.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

REPORTATGE

El primer hotel rural de Can Picafort

Les antigues cases de la possessió de Santa Eulàlia s'han adaptat per a albergar un hotel rural.

MATEU FERRER

A la revista de juliol d'enguany publicàvem la notícia de la inauguració del primer hotel rural al municipi de Santa Margalida. Ho féiem de forma breu perquè encara no estava del tot enllestit, situació en què ja es troba ara, motiu pel qual hem decidit de fer aquest reportatge per tal d'explicar com s'ha concebut la idea de construir un hotel d'aquestes característiques, així com explicar quines han estat les reformes efectuades a les antigues cases de la possessió de Santa Eulàlia, situades a la carretera Santa Margalida-Can Picafort (entrada per Capellans).

Agroturisme i hotel rural

Des de fa un parell d'anys, aquest sistema pretén solventar una demanda alternativa que amb els darrers anys ha anat augmentant considerablement. Se tracta d'oferir al turista un allotjament i vacances alternatives al turisme habitual (que cerca sol i platja), donant-li més tranquil·litat, lluny del desgavell urbanístic de les zones turístiques, i possibilitant-li un contacte més directe amb la natura.

Una finca agroturística està regida per una normativa més "suau" que la referida als hotels rurals. Basta disposar d'una casa amb dotze habitacions com a màxim, i no importa que tinguin bany individual. Tampoc necessita cap servei de restaurant ni de recepció, sinó només les instal·lacions bàsiques: aigua freda i calenta i electricitat.

El reglament per al funcionament d'un hotel rural és molt més complicat i exigent. Un hotel rural ve a ser un hotel de luxe, de cinc estrelles, ja que necessita tots els serveis que pugui oferir un establiment d'aquestes característiques: recepció les 24 hores, servici de restaurant, bar i sala gran,

aire condicionat a totes les habitacions i zones comuns, les habitacions han de ser bastant grans i tenir cadascuna un bany ben complet...

Tant a l'agroturisme com en els hotels rurals, les cases han de tenir una antiguitat determinada, i tant en un cas com en l'altre, no se pot incrementar el volum dels edificis, sinó que només se pot adaptar la construcció existent a l'ús que se li doni.

S'ha de mantenir el concepte que tenen les cases i les petites reformes que se puguin fer s'han d'adaptar a la tipologia pròpia d'unes cases rurals.

L'idea de fer un hotel rural a Santa

Eulàlia

L'existència de la finca de Santa Eulàlia apareix documentada per primera vegada el 1242, això és, 13 anys després de la conquesta de Mallorca per part del Rei en Jaume, fet que ens permet suposar que aquesta finca prové dels inicis del repartiment de l'Illa.

Santa Eulàlia és el nom d'aquesta antiga alqueria que ocupa una extensió de 140 quarterades. Pareix que va pertànyer a les monges clarisses, i que quan arribà la Desamortització de Mendizábal (s. XIX) la finca va ser ocupada per n'Antoni Bisqueria, que la va parcel·lar. Una d'aquestes parcel·les és actualment propietat de la família Fiol-Servera de Manacor.

Les cases de la finca no foren construïdes en una època determinada sinó que s'hi feien afegint segons les necessitats. Sí pareix ésser que anaren fent-se des del s. XVI fins a avui.

Sempre han estat unes cases rurals, de feina, i no -al contrari del pensament de molta gent- unes cases senyorials, de manera que no presentaven tampoc elements arquitectònics espectaculars.

La idea de fer-hi un hotel rural sorgeix l'any passat quan els propietaris de les cases decideixen fer una reparació de les mateixes, degut al seu mal estat de conservació. Aleshores només hi vivia un pagès en una part de la casa, que es trobava en un

Continúa a la pàg. 30

MOBLES NOU STIL

Mobles tots estils · Mobles a mida, Cuines,
Tapisseria i Cortinatge, Mobles terrassa "Grosfillex"
Ctra. Artá-Alcudia, 45-47 · Tel. 85 14 29

estat de manteniment molt dolent.

Quan la família Fiol-Servera va veure que la inversió per a la restauració de l'edifici era molt grossa, va veure també la impossibilitat de fer-hi front pels propis mitjans econòmics. A partir d'aquí només hi havia una solució viable per a evitar la ruïna del casal: fer-hi inversió que se pogués recuperar. És quan se va mirar per transformar-lo en un hotel rural. Se comencen a estudiar les possibilitats que oferia l'edifici i s'arriba a la decisió actual: fer-hi un hotel rural amb 25 suites (50 places) amb tots els servicis complementaris com: sauna, bar, restaurant, sala de convencions, piscina d'hivern, gimnàs, piscina descoberta...

Les obres per acondicionar les cases anaren a càrrec de l'empresa

"Construcciones Muñoz" d'Artà, baix la supervisió tècnica de l'arquitecte Miquel Malondra i Bàrbara Flaquer com a dissenyadora.

Tot el projecte inicial s'ha pogut dur a terme, quedant així enllestit el tercer o quart hotel d'aquestes característiques a Mallorca.

La reforma

No hi ha cap dubte que la reforma del casal de Santa Eulàlia ha estat una obra que ha duit molta polèmica quant als rumors de la població en general. Aquestes cases -per la seva situació devora la carretera- han estat des de sempre punt d'atenció de molta gent, que en veure que hi feien obra passaven pena que les cases canviassin radicalment.

Aquest canvi ha estat realment evident, però creim que en sentit més que positiu. L'arquitecte Miquel Malondra ens comentava: "hi ha obres d'arquitectura que per la seva pròpia naturalesa i bellesa no se poden canviar, són elements molt significatius i a l'hora de reformar-los s'ha de fer baix la supervisió d'organismes competents per a no destrossar res. Llavé hi ha obres d'ar-

quitectura popular que no tenen més sentit que el fet de representar una època.

Una cosa vella no és necessàriament una obra d'art, simplement és vella. El concepte de molta gent és equivocat: una cosa antiga no vol dir que sigui artística. Això és com un cotxe que s'ha tornat vell. Què se fa amb ell? Se canvia per un altre.

Aquestes cases no eren cap cosa de l'altre món, i amb aquesta restauració i reforma han deixat al descobert moltes coses que tenien i que abans ningú s'hi hagués fixat.

El mal és quan -i a Mallorca això passa molt- la gent fa obres a les finques sense criteris adequats.

La nostra feina, la dels professionals que mos dedicam a això, és estudiar tot els elements que s'han de conservar, els elements que no es poden recuperar i els elements nous prevists per fer. A partir d'aquí s'han de jugar i compondre. El funcionament interior d'aquest edifici exigia un canvi exterior. Això és el més difícil. Donar un ús determinat a una estructura que no estava preparada per aquest ús. Això implica principalment remodelar l'interior, respectant

totes aquelles estructures que el professional consideri que s'han de conservar.

S'ha hagut de donar habitabilitat als elements interns que anaven sorgint, això ha implicat donar més obertures a l'exterior (òbviament tota habitació ha de tenir finestres), que són les modificacions puntuals de la façana. És aquest aspecte (aixamplament de finestres ja existents i construcció de noves) el que ha ajudat molt a la nova configuració exterior de la casa.

Aquestes cases s'havien anat fent en molts d'anys i no tenien les finestres com tocava, no estaven centrades, cosa que potser la gent passant en cotxe no apreciava. Allò normal en l'arquitectura mallorquina és que les façanes segueixin uns eixos d'assimetria i un ordre. Amb aquesta reforma hem incorporat aquest concepte.

L'estat estructural de les cases -continua dient Miquel Malondra, l'arquitecte- presentava el cos de davant en un estat acceptable. Hi havia l'altra part -els cossos laterals- allà on hi havia tots els animals: cavalls, vaques... que tenia tot el que eren forjats i façanes exteriors en estat de ruïna total. Se va procedir a remodelar-los totalment.

En canvi, en aquell element que sí era interessant (la façana que dona dins el clastre) no s'hi va intervenir en cap aspecte. Està intacte.

La consolidació a altres llocs ha consistit en una llimpiesa de les bigues i a donar-los l'acondicionament necessari perquè siguin aïllants i sòlids a les noves necessitats d'ús.

Les parts d'obra que estaven en bon estat i eren visibles s'han deixat, contrastant amb els acabats nous".

La decoració

Quant al mobiliari cal dir que la família tenia molts de mobles antics, tant a la pròpia finca de Santa Eulàlia com en d'altres propietats. Se va fer un inventari de tots aquests mobles, se restauraren completament i s'adaptaren a dins el disseny de l'hotel.

S'han incorporat, quant a la part artística, moltes d'obres d'art i elements de decoració singulars, amb obres de Mariano Mayol, Joan March, Maties Mandilego, Maria Lluïsa Aguiló o Bàrbara Flaquer.

Finalment s'ha dotat a l'edificació de les necessitats que puguin tenir els clients com potser l'aire condicionat, televisió, telèfon, fax, música ambiental... tot procurant integrar-los dins el conjunt de mobiliari antic.

Funcionament de l'hotel

A l'hotel hi fan feina unes 16 persones, entre les quals hi figura la directora, la margalidana Martina Alòs.

Enguany, pel novembre, l'hotel tancarà per posar a punt tota la part de jardineria, així com per fer un hort per autoconsum, posar una sèrie d'animals de camp i cavalls. L'hotel tornarà a obrir dia primer de febrer, i la idea és que estigui obert sempre, hivern i estiu.

L'hotel té -com hem dit- 25 habitacions dobles, és a dir, 50 places. Se fa feina amb el mercat alemany, gent de professió liberal i de nivell mitjà-alt econòmicament parlant, entre els 45 i els 60 anys, que és molt exigent amb els servicis. És una clientela que no vol gens de platja ni embalum d'edificis i tendes. És una gent molt selectiva, que té un cotxe preparat a l'aeroport amb el qual se desplaçarà durant totes les vacances. Si no hagués aquest tipus d'hotels, aquests turistes no vendrien a Mallorca.

La piscina

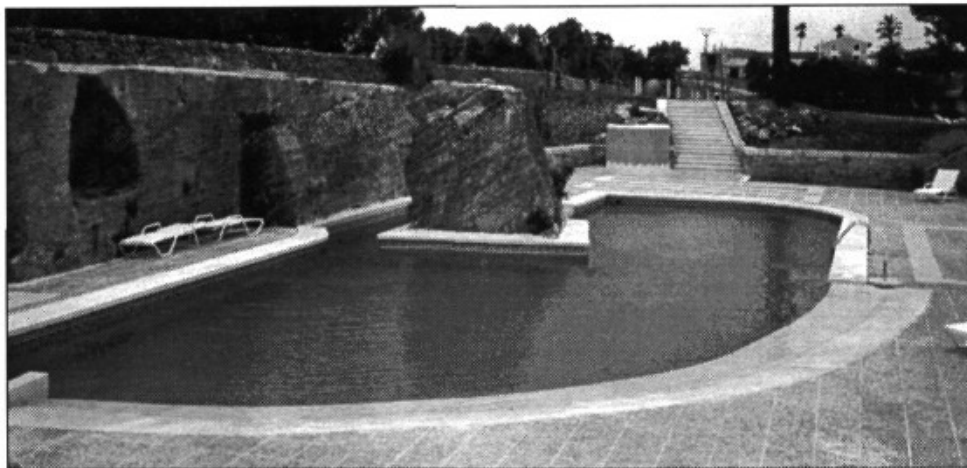
Mereix un capítol apart -creim- per la seva bellesa. Està feta dins una de les pedreres de la finca, amb un disseny que juga amb el contrast i alhora amb la integra-

ció amb la natura. L'objectiu era que no passàs desapercibuda sinó que quedàs com a element singular.

Valoració general

Segons en Miquel Malondra aquesta és l'única manera d'evitar que se perdin els antics casals de possessions mallorquines. Només així se poden mantenir, per exemple, les 10 persones que fan falta per fer netes les cases.

En molts casos, per manca de doblers, les famílies acaben per xepar les cases entre els germans hereus, i això és destruir els edificis. Allò que s'ha de fer és restaurar-los i reformar-los mantenint les estructures originals; només així s'aconsegueix conservar-los i destacar-ne els elements importants. Fer-hi un hotel rural és l'única solució viable, a no ser que el propietari sigui un milionari.

**ECONOMISTA
ASESOR FISCAL**

SEBASTIAN PASTOR PERELLO

ADMINISTRACION DE EMPRESAS

ASESORIA:
FISCAL · CONTABLE
LABORAL · INFORMATICA
SEGUROS

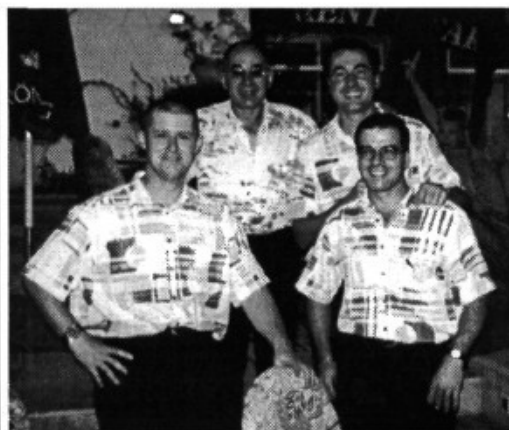
Costa i Llobera, 26-B
Tels. 85 00 66 · 85 00 38 Fax 85 10 86
07458 - CA'N PICAFORT

PIZZERIA RESTAURANTE VENECIA GARDEN

Cocina Internacional
Pizzas y Paellas
Comida para llevar

Avd. José Trias, 31 · Tel. 85 07 06

1r. Torneig de Tennis "Al Rojo Vivo" - Festes de Can Picafort

Inclòs al programa de festes i organitzat per l'escola de Tennis del complex "Al Rojo Vivo", es va celebrar el 1r. Torneig de Tennis "Al Rojo Vivo" - Festes de Can Picafort, que va gaudir d'un gran nivell i que es va disputar a les mateixes pistes del complex. El Torneig començà el denou (19) de juliol per finalitzar el 8 d'agost.

21 foren els participants del Torneig, 9 dels quals quedaren eliminats en les dues primeres rondes i d'ells, els que només havien pogut fer un partit disputaren el torneig de consolació, que guanyà en Toni Martí a en Jordi Riutort en una final molt disputada, amb el tacte final de 2/6, 7/6, 6/4.

Si disputada va ser la final de Consolació, la final Absoluta no es va quedar enrera: la disputaren els germans Ricardo i Àlex Pascual, caps de sèrie 4 i 2 respectivament; finalment guanyà el petit, n'Àlex Pascual, pel tacte de 7/6, 7/6 (en el dos sets arribaren al "tie break").

El lliurament de Trofeus es realitzà a la discoteca "Al Rojo Vivo" el divendres 8 d'agost al vespre. Durant el transcurs de l'acte, en Paco del complex "Al Rojo Vivo" mos va convidar a tots a tots a una copa, a més de procedir al lliurament de trofeus als guanyadors.

A més de rebre els respectius trofeus pels dos finalistes absoluts cedit per l'Ajuntament, el guanyador es va endur una magnífica bossa d'esports donada per la tenda Sport Market.

Els trofeus pels dos finalistes de consolació els va donar el bar "Al Rojo Vivo".

S'ha de destacar el bon paper de na Gloria Ordinas (de 13 anys), que a més de guanyar a en Toni Martí a primera Ronda i a en Jordi Riutort en segona, va donar un bon ensurt a en Rafel Rotger, cap de sèrie nº 1 del Torneig (22 anys).

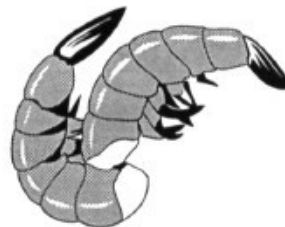

D'esquerra a dreta: Jordi Riutort, Alex Pascual, Ricardo Pascual i Toni Martí.

Si no ho sabíeu, vos direm que també hi ha va haver un torneig de Dobles que es celebrà fins dia 5 de setembre a les mateixes pistes de "Al Rojo Vivo" al qual hi participaren 38 jugadors. Ja per finalitzar només dir que l'Escola de Tennis segueix en funcionament tot l'hivern durant els caps de setmana.

**MESON
RESTAURANTE
RAPHA'S**

FREIDURIA

Avd. Diagonal - SON BAULO - (Frente Hotel Sarah y Janeiro)
CA'N PICAFORT - Reservas al Tel. 85 20 87

SOMOS ESPECIALISTAS EN PRODUCTOS GALLEGOS Y DEL BIERZO (León)

Precios especiales para Grupos - Gran variedad en Raciones y Tapas

RECOMENDAMOS:

**CHANQUETES
CHIPIRONES FRITOS
PULPO A LA GALLEGA
FRITURA VARIADA
PARRILADA DE PESCADO Y MARISCO
MARISCADAS
CONEJO CON GAMBAS**

**PAELLAS
Y FRITURAS
PARA LLEVAR**

**POLLO AL AJILLO
CORDERO DE BURGOS
CHULETON GALLEGO
JAMON DE BODEGA
CECINA DEL BIERZO
SOLOMILLO Y FILETE DE AVESTRUZ
SOLOMILLO Y ENTRECOTE DE
TERNERA GALLEGA AL VINO RIOJA**

FETS I FETES

EN FET I DIT

Adéu als nins Saharians

Dia 8 d'agost va ser un dia trist per a les famílies picaforteres que havien acollit als nins i nines saharians que havien passat devers un mes i mig les vacances entre nosaltres.

A les 15h. les famílies, representants de l'Ajuntament i els nins, partiren cap a l'aeroport perquè, tot i no haver de partir fins l'horabaixa, havien de ser-hi prest perquè s'havien de trobar tots els de les Illes. Allà s'hi trobaren tots els nins saharians de Menorca i tots estaren més tranquils.

Poc abans de les 20h. va ser el moment més trist, on hi va haver moltes de llàgrimes, encara que els ninets estaven contents i il·lusionats, ja que volien que les famílies anassin al Sàhara amb ells. De fet, ara s'està mirant això, a veure si a finals d'octubre les famílies hi poden anar (s'està preparant un avió d'unes 100 places). Ja vos contarem noves.

Avís de bomba al Mercadona

Dia 25 d'agost a les 12h. una persona (de la qual se'n desconeix la identitat) va telefonar a Ràdio Balear on en forma de gravació s'avisava de la col·locació d'una bomba al supermercat "Mercadona" de Can Picafort. Tot d'una els de Ràdio Balear varen cridar a la Policia Local qui, juntament amb la Guàrdia Civil, desallotjaren l'establiment. No va passar res, emperò era un dia de pluja i hi va haver molts problemes d'embossos de clavegueres, inundacions i problemes de circulació, als quals ningú podia atendre per mor de la urgència del supermercat. Així i tot, hem de dir que molta de gent quan cridava a les Oficines Municipals demanant per la Policia, quan se'ls deia que no els podien atendre degut a un avís de bomba, encara s'emprenyava més. Un exemple de la "solidaritat" entre els picaforters.

Tres dies després, dia 28 d'agost un altre comunicat anònim cridà al Diario de Mallorca avisant de la col·locació d'una altra bomba al "Mercadona". Afortunadament no va passar res, però mentrestant tots els serveis d'urgències havien de ser allà i no podien atendre les altres cridades.

No se sap res, però ja hi ha qui ha dit que podria ser gent de Can Picafort la que cridràs, per venjança contra la gran

superfície, que reuneix diàriament un gran volum de clients.

Revisió de vehicles gratuïta

També a finals d'agost va venir a Can Picafort (al carrer Jaume II, devora l'estanc de Ca sa Rossa) una unitat mòbil de la Mutualitat d'assegurances MAPFRE (amb oficina a Can Picafort davant el mateix estanc).

Aquesta unitat mòbil ve cada dos o tres mesos a Can Picafort a fi de fer gratuïtament una revisió als vehicles de: direcció, llums, rodes, anàlisi de gasos i control de líquids.

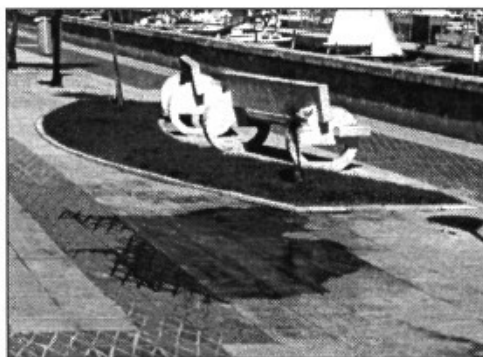
És una gentilesa de Mapfre als seus clients, però tot i no ser-ho, la revisió és gratuïta per a tota la gent en general.

La revisió dura uns quinze minuts, i solen ser una trentena de cotxes els que hi van. L'Ajuntament col·labora no cobrant el trast.

Aigua embassada al passeig Felicià Fuster

Aquest passeig, més conegut com "del mollet" va ser fet en el seu moment amb molta pressa, i conseqüència d'això és tenir

un passeig amb problemes com el que ara vos contam: des de sempre, quan plou, uns bons bassiots d'aigua que deuen embassats dies i dies formant una taca negra plena de brutor, a conseqüència del

mal desnivell de les rajoles. En aquest sentit, mai s'ha fet res per

**FERRETERIA &
DROGUERIA**

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
CA'N PICAFORT

PLAÇA DE S'ABEURADOR, 10
TEL-FAX: 52 34 75
SANTA MARGALIDA

TOT VIDRE

**ACRISTALAMIENTOS
Y
DECORACION**

Tel. 85 05 30 - Fax: 85 25 05
Ran de Mar, 20-A
07458 - CA'N PICAFORT (Mallorca)

**SE COMPRAN
ALGARROBAS**

**TELEFONO
54 01 68**

**COMPRAM
GARROVES**

arreglar-ho.

De la mateixa manera les pasteres de darrera els bancs només tenen herba sembrada, i els arbres que s'han mort no els han substituït per nous mai. Tampoc hem vist mai encesos els llumets de les jardineres de l'altra banda del passeig, de devora les cabines telefòniques.

Tot això, com hem dit, per l'eufòria dels polítics que fa uns anys només frisaven per fer coses aviat, sense pensar en el futur i manteniment de les mateixes.

Perill d'esbucament

Si no se fa res, estam ben segurs que qualche dia passarà una desgràcia al carrer Isabel Garau, ja que hi ha dues cases que amenacen ruïna, i com que no estan senyalitzades de cap manera, un dia s'esbucarà un tros de paret i té barra de matar a qualcú.

Una és l'edifici de devora ca ses Monges, que fa dos anys que està abandonat i amenaça de caure. De vegades hem vist col·locades barreres per avisar a la gent que passa pel carrer, però o cauen o qualcú les lleva, en conseqüència, no s'aclareix res.

L'altra casa està un poc part damunt la Ferreteria Garau (a l'altre costat del carrer). Desconeixem si hi viu o no qualcú, allò que sí sabem és que hi ha una espècie de balconada destrossada, que en qualsevol moment se desfarà a trossos i caurà damunt qualcú. Fa devers un mes hi havien posat un cartell en anglès i castellà que deia "cuidado con el techo", i una fletxa que mirava cap amunt. Ja me direu que arreglarà un cartellet d'aquests! Mem si l'Ajuntament se lleva la pols de darrera les orelles i se preocupa un poc més d'aquestes coses, que fa pardal haver d'esperar que qualcú se mori per posar-hi remei.

Nova oficina de "Sa Nostra" a Son Bauló

Amb la voluntat de la Caixa de Balears "Sa Nostra" d'acostar-se als clients, i en vista que Can Picafort ja s'ha fet molt

gran, s'ha decidit d'obrir una altra oficina al carrer Isaac Peral, davant el bar Studio.

És una oficina independent, que ofereix tots els servicis que "Sa Nostra" ofereix als seus clients.

L'oficina està dotada d'un caixer automàtic dels més

innovadors, a l'igual que la resta de material. Tot és nou i avantguardista. Les mesures de seguretat estan al nivell màxim.

Estarà oberta tot l'any, els estius de dilluns a divendres de les 8'15 a les 14'30h. i els hiverns igual, amb l'afegit dels dijous de 8 a

14'30h. i el capvespre de 16'30 a 19'45h.

Hi pot operar qualsevol client de la Caixa de Balears, i està especialment pensada per tal d'oferir un millor servici als clients de Son Bauló especialment.

L'oficina, de 104 m2, va ser inaugurada el passat dilluns 1 de setembre. A la fotografia hi apareixen el picaforter Maties Vanrell, que és el subdelegat, en Nofre Pons, que és el delegat a Can Picafort, i l'empleat artanenc Miquel Moll.

Ràdios en alemany

Són ja un bon grapat els bars i restaurants que han decidit escoltar als seus locals només emissores de ràdio i televisió en alemany, per "oferir un servici millor al client".

Fins i tot als altaveus que donen al carrer només se senten emissions i música estrangera, de manera que pareix que estam fora de Mallorca.

Hem de veure fins a quin punt mos arribarem a vendre! D'aquesta marxa, aviat tots els picaforters només podrem xerrar en alemany!

Per estar més a prop de Vostè

hem obert una nova oficina a:

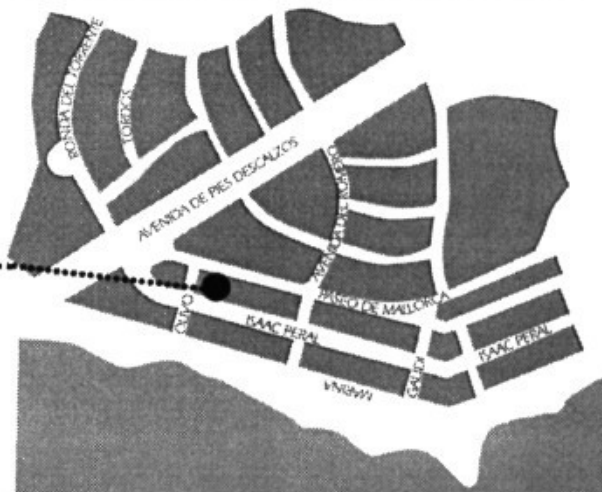
OF. 187 SON BAULÓ

C/. Isaac Peral, 108

Tels. 85 22 68 - 85 09 51

07458 CAN PICAFORT (SANTA MARGALIDA)

DOTADA DE CAIXER AUTOMÀTIC.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

DES DE L'ESCOLA**Setembre: retorn a les aules.****25 professors faran classe als 380 alumnes del col·legi Vora Mar.**

Setembre és sinònim d'escola. Sempre aquest mes suposa el final de l'estiu i l'inici de la tardor, en conseqüència, que s'ha acabat pels infants el temps de jugar i nedar, és hora de tornar a agafar els llibres i cap a escola s'ha dit!

A les famílies aquest retorn al col·legi, econòmicament parlant, no els és gens agradable, ja que entre llibres, quotes, vestits i material escolar, ben bé se'n va una mitjana de 50.000pts. per alumne, ara pensau una família que té dos o tres fills.

També és un moment molt especial pels alumnes, que tornen al casal que els acollirà durant 9 mesos, que se retroben amb vells coneguts, companys i amics, que no veien de tot l'estiu, o bé en coneixeran de nous.

L'escola sempre ha estat un bon mitjà, potser el millor, per a facilitar la interrelació entre els membres

d'una determinada comunitat. La seva funció, idò, no és només la de dotar de coneixements i possibilitar l'aprenentatge dels alumnes, sinó la d'ésser el vehicle d'integració social, encarregat també d'educar els individus en els valors ètics i morals, així com de preparar-los per a desenvolupar diferents tasques dins la societat.

En aquest sentit el nostre col·legi haurà de fer molta feina, ja que a Can Picafort tenim una greu problemàtica quant a l'educació i nivell cultural dels nins i joves.

És absolutament necessari que tots, professors i pares d'alumnes (mitjançant l'Associació) s'entenguin, i fruit d'aquest diàleg sigui la millor educació de l'alumnat.

La recepció oficial dels alumnes va ser dilluns 15 de setembre, on de 10 a 11h. els nins pogueren tenir un primer contacte amb el que serà el seu nou professor així

com amb la seva aula.

Les classes començaren amb l'horari habitual l'endemà, dia setze.

A continuació publicam la llista de professors d'enguany (no hi ha hagut massa canvis respecte l'any passat) juntament amb el número d'alumnes per classe. També vos recordam que durant el curs puntualment des del col·legi vos informarem de les activitats que se duuin a terme.

Número d'alumnes de cada curs i professor respectiu:

Educació Infantil:

Educació infantil 3 anys A: 17 alumnes.
Mª Magdalena Marimón

Educació infantil 3 anys B: 17 alumnes.
Margarida Mir

Educació infantil 4 anys: 18 alumnes.
Maria Fornés

Educació infantil 5 anys A: 25 alumnes.
Margarida Boyeras

Educació infantil 5 anys B: 25 alumnes.
Agustina Hervás

Primer Cicle:

Primer A: 23 alumnes. Francisca Martorell

Primer B: 22 alumnes. Antònia Real

Segon A: 22 alumnes. Antònia Torelló

Segon B: 21 alumnes. Margalida Tugores

Segon Cicle:

Tercer A: 22 alumnes. Antònia Rosselló

Tercer B: 23 alumnes. Maria Perelló

Quart A: 20 alumnes. Isabel Mas

Quart B: 20 alumnes. Joana Mª Amengual

Tercer Cicle:

Cinquè A: 17 alumnes. Joana Carbonell

Cinquè B: 18 alumnes. Catalina Company (Joana Mª Torrens)

Sisè A: 25 alumnes. Miquela Femenía

Sisè B: 25 alumnes. Josep Mulet

Especialitats:

Educació musical: Aurelià Mozo

Anglès: Catalina Castelló

Educació física: Mateu Bosch

Joan Carbonell (itinerant)

Direcció. Apol·lònia Gelabert

Religió: Mª Joana Pol

Informatització: Bernat Morey

ROTULACION DE VEHICULOS · LUMINOSOS Y VALLAS PUBLICITARIAS
DISEÑO GRAFICO POR ORDENADOR · PUBLICIDAD TEXTIL
REGALOS DE EMPRESA · CARTAS HOSTELERIA

CENTRO DE CIRUGÍA ESTÉTICA

LIFTING: Rejuvenecimiento facial quirúrgico
PEELLING: Rejuvenecimiento facial no quirúrgico
RINOPLÁSTIA: Corrección estética de la nariz
BLEFAROPLÁSTIA: Corrección estética de los párpados
OTOPLÁSTIA: Orejas en asas
MAMOPLÁSTIA: Aumento - Disminución - Elevación
LIPOESCULTURA: Lipoaspiración y lipoinjerto

CIRUGÍA ESTÉTICA HOMBRES: Cara, Nariz, Ginecomastia, Párpados, Cuello, Calvicie

OTRAS ESTÉTICAS: Cicatrizas, Retirada de tatuajes, Arrugas
Aumento de labios, Etc...

C/. del Marisc, 6 · 07410 - Port d'Alcúdia · Tel./Fax: 54 75 09

Des de la Parroquia

A mesura que hem anat entrant dins el cor de l'estiu, en el mes d'agost, la nostra Parròquia entra dins d'una activitat ben diferent dels nostres hiverns, és a dir, les nostres Eucaristies, en especial les vespertines dels dissabtes i els diumenges, es veuen molt concorregudes; el nostre recinte-jardí està ple de gom a gom, i encara l'habitable interior de l'església ens queda petit de tants de feligresos que ens acompanyen al llarg de tot l'estiu. Tot això a l'equip parroquial ens fa pensar seriosament amb els futurs i esdevenidors estius en què C. Picafort va fent-se ample i creixent pels quatre costats, i això ens afecta directament amb el problema que ens crea pel que fa a l'espai disponible per atendre a tants de feligresos. Tot i que haurem d'agrair sempre a D. Nicolau Pons, el nostre darrer Rector, l'important passa que va donar just començant el seu Rectorat, amb la visió que va tenir de reconvertir aquell corral que hi havia darrera l'Església, deixant-lo dignament per a celebrar les nostres Eucaristies estiuenques, amb el que ara tenim, és a dir, el nostre Recinte-Jardí, però el cas és que han passat gairebé vint-i-tres anys, i de sobte esteim veient estiu rera estiu, com el recinte se'ns queda petit de totes a totes, tot i que vàrem tenir la iniciativa de la donació dels 17.500m. de part del Govern Balear per construir una nova església, i es va posar il·lusió i ganes de portar-ho a terme, les circumstàncies polítiques, i altres raons que ara seria llarg d'explicar, han deixat la cosa en mans del nou Rector, i els Vicaris Generals i Episcopal respectivament, perquè surti un projecte viable i a gust de tots, tot i que encara no sabem gairebé quin seria l'autèntic desig dels feligresos Picaforters, perquè no se'ls ha donat peu per a pronunciar-se damunt d'aquesta qüestió. Així les coses, pareix ser que tal volta ben aviat poguem saber per on aniran els tirs, i quines seran les intencions a dues bandes tant per part del nostre Bisbat com per part del nostre Consistori Margalidà. Mentre això es va aclarint i fent el seu camí, nosaltres ens anirem defensant amb el recinte-jardí, i fent el possible perquè els nostres feligresos es sentin acollits al llarg dels estius tots agermanats en les Eucaristies com si fóssim a les nostres respectives parròquies. Esperem poder donar ben aviat qualche notícia al respecte i esperem també que siguin el més

HORARI DE MISSES

Dilluns: no hi ha Missa.	Dissabte: a les 20 h. (Mallorq)
Dimarts: a les 20 h. Lit. i Com.	Diumenge: a les 10 h. Missa
Dimecres: a les 20 h. Missa.	Internacional
Dijous: a les 20 h. Lit. i Comun..	a les 12 h. Missa (castellà)
Divendres: a les 20 h. Missa.	a les 20 h. Missa (Mallorp)

TELÈFONS DE LA PARRÒQUIA

Mn. Pere Barceló, Rector 850115 - Miquel Capó, Diaca 850569

positives possibles pel bé del futur de Can Picafort.

El moviment social al llarg d'aquest passat mes d'agost ha estat el següent:

Primeres Comunions: El 3 d'agost va rebre per primera vegada el Pa dels Àngels, Margalida Rexach Boyeras, filla dels nostres bons amics Pedro Rexach i Margalida Boyeras. Es donava la circumstància que Margalida, just recent nascuda, va haver de ser batiada d'urgència, degut a una possible operació a una maneta i que els seus pares, amb molt bon criteri, volgueren batiar-la abans de la intervenció quirúrgica, per aquest motiu, no havia rebut encara els olis sagrats, que li foren administrats al llarg de l'Eucaristia de la seva Primera Comunió, pel nostre Diaca, Miquel Capó, que recordà com per aquelles circumstàncies li havia administrat solament el baptisme. Va ser per Margalida i tota la seva família un dia ben ple de joia i d'alegria per poder completar dintre de la seva Primera Comunió aquesta unció que l'enfortia com a cristiana. També el passat 9 d'agost, la va celebrar per primera vegada, enmig dels seus familiars i amics, Marta Carotti, presidí l'Eucaristia i rebé el Pa dels Àngels de mans del seu tio Mossèn Baltasar Soler. Enhorabona a aquestes dues famílies!

Baptismes: El 20 d'agost, festa de Sant Bernat, i a la missa de vuit, presidida per Mossèn Santiago Cortés, rebé les aigües baptismals el nin Jordi Alexander Kragt Mateu, nét dels nostres bons amics Bernat Mateu Riera i Francisca Ramón. Bernat sempre ha volgut seguir la tradició a la nostra Parròquia de batiar els seus néts el dia de Sant Bernat. El 30 d'agost i de mans de mossèn Guillem Muntaner, rebé també les aigües baptismals la nina Marina Salas Serra. Enhorabona a aquestes dues famílies i a als seus padrins pels dos nous cristians!

Defuncions: El passat cinc d'agost, tinguérem el funeral per Enrique Huertes López, un jove peninsular de 24 anys d'edat, i mort repentinament d'un infart. La nostra església es va omplir de gom a gom per pregar i consolar a la seva família, per aquesta pèrdua tan traumàtica com dolorosa. Al cel el vegem!

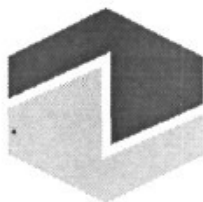
Boutique

TRAMP

Magdalena & Marilén

Paseo Colón, 108 · Tel. 85 03 12
07458 CA'N PICAFORT (Mallorca)

**LIMPIEZAS URBANAS
DE MALLORCA, S.A.**

OFICINAS:
Ctra. Ca'n Picafort, s/n
Tels. 52 30 07 - 52 35 92
Fax: 52 36 23

DOMICILIO SOCIAL:
C/. Juan Monjo March, 42
07450 - Sta. Margalida

**CENTRO DE
EDUCACION INFANTIL
EL RECREO**

C/. Ran de Mar, 18
Tel. 85 14 68

CURSO NUEVO

**¡PRECIOS
MUY
BAJOS!**

WEB COMPUTER

TU TIENDA DE INFORMÁTICA
EN CAN PICAFORT

AYUDESE A ESTUDIAR CON UN BUEN
EQUIPO DE INFORMÁTICA
TECNOLOGÍA MMX
APROVECHARA MEJOR EL TIEMPO
Y ESTARÁ MAS EN CASA

OFERTA ESPECIAL PARA ESTUDIANTES

EQUIPO BASICO TOTAL: 135.720 pts.
EQUIPO MULTIMEDIA TOTAL: 155.900 pts.

VISITENOS SIN COMPROMISO
PRESUPUESTOS ADAPTADOS A LAS
NECESIDADES DE CADA USUARIO

Tel. 85 17 68 · Fax: 85 05 18
Paseo Colón, 55 · 07458 - Can Picafort
E-MAIL: webinfor@lix.intercom.es

Salón
para
reuniones
y comidas
privadas

RESTAURANTE - PIZZERIA

Marisco

COCINA ESPAÑOLA E INTERNACIONAL

HORARIO:
ABIERTO TODOS LOS DIAS
DE LAS 12 HASTA LAS 2 DE LA MADRUGADA

Avda. Isabel Garau, 55 - Tel. 85 00 44 - Fax: 85 00 03 · 07458 - Ca'n Picafort (Mallorca)

 LOCAL CLIMATIZADO

HOTELES FERRER, S.A.

Domicilio Social:
C/. Romero, s/n
07459 - Can Picafort
Tel./Fax: 85 00 24
MALLORCA

HOTEL CONCORD ***

Tel. 85 01 26 - Fax: 85 20 96

HOTEL JANEIRO ***

Tel. 85 00 06 - Fax: 85 13 65

APTOS. MARISTANY

Tel. 54 52 54 - Fax: 54 52 50

AUTOS DRACH, S.A.

CTRA. PALMA, KM. 48

07500 MANACOR - TEL. 55 13 58

NOTIFICA:

Para todo lo referente a la marca FORD, pueden dirigirse a:

**"TALLERES MIGUEL SALVA" C/. Miguel Ordinas, 20
07450 Santa Margalida - Tel. 523275**

Autos Drach, S.A.

**Nuevo
Ford
Fiesta**

CRÓNICA DE SON BAULÓ**Son Bauló, al borde de la desesperación, del hastío, y de la impotencia.**

En la última "Crónica" que esta Junta Directiva publicaba en esta revista por el mes de Junio, a principios de verano, nuestra Junta Directiva la titulaba "Son Bauló, al borde de la desesperación". Desde entonces han pasado casi tres meses con el verano casi ya finiquitado, habrán observado nuestros lectores y asociados que habíamos observado un prudente y estricto silencio sin salir todos estos meses al aire. Todo ello con la finalidad de mantenernos a la espera de poder ver resultados positivos, sobre todo en aquello que denunciábamos en aquella "Crónica".

Pues bien, ahora llegados ya casi al final del verano, tendremos lamentablemente que añadir a aquél título que además de estar al borde de la desesperación, ahora estamos también al borde del hastío, de la impotencia y de la falta de responsabilidad ciudadanas. Pasemos sin más a exponer razonamientos...

Con fecha del 18 de julio pasado, y en un escrito de esta Asociación, con nº de Reg. De Entrada 1.130, el Presidente y el Secretario de la Asociación se dirigían a nuestro Alcalde (carta que reproducimos totalmente al margen de esta Crónica), exponiéndole nuestra gran preocupación por la gran cantidad de solares sin vallar o en mal estado de vallado, llenos de ramas de pinos y basura en general, con el consecuente y grave riesgo de incendios que ello representaba en una zona tan poblada de pinos como es Son Bauló; en la misma le exponíamos que esta Asociación no podía atender a la invitación del Gerente de Limpiezas Urbanas de Mca. S.A., que se había brindado a nuestra

Asociación para proceder a una limpieza de solares, el motivo era que al ser un solar una propiedad privada, nuestra Asociación no puede acceder a ellos, pero sí podía hacerlo el Ayuntamiento en una operación conjunta con dicha empresa ya que entraba de lleno en sus competencias. Ignoramos si al momento de escribir esta "Crónica" se llevó o no esta limpieza de solares, lo cierto y lo patente y trágico, ha sido que a lo largo de este verano (y que

el tercero, fueron los vecinos quienes advertidos del fuego, con sus propias mangueras y las del Hotel Picafort Park, contiguo al solar, pudieron extinguirlo, estando ya apagado cuando llegaron los bomberos.

Pasemos sin más a otro tema sangrante. En múltiples ocasiones esta Asociación se ha puesto en contacto con el encargado o con el Gerente-propietario de Limpiezas Urbanas de Mca. S.A.,

Este solar junto al Hotel Exagón, se ha incendiado 2 veces este mes.

nosotros nos hayamos enterado), ha habido al menos tres amagos de incendio en diferentes solares, dos de ellos en solares próximos a hoteles de Son Bauló, y otro en medio de la ubicación de chalets y viviendas que de haber ido a más, hubiéramos o estaríamos ahora tal vez, contando una tragedia de consecuencias incalculables, ¡Gracias a Dios! en dos de ellos, la tanqueta de los bomberos del retén ubicado en Can Picafort, llegó a tiempo para extinguirlos y así atajar todo peligro; en

responsables del vertedero de basuras des "Corral d'en Serra" para poner remedio a un tema ya proveniente de muchos veranos atrás, el olor insoportable de las basuras que durante las noches de verano tenemos que soportar en toda la zona de Son Bauló, agravado por el calor al tener que dormir con persianas abiertas, en algunas ocasiones el olor ha llegado a ser asfixiante, nuestras protestas y la indignación de muchos vecinos han sido trasladadas a los responsables en múltiples

SANREMO
HELADOS ITALIANOS

Edificio APARTHOTEL PICAFORT BEACH
Paseo Antonio Garau (Frente playa)
Tel. 85 00 28
CA'N PICAFORT · MALLORCA

elite
ELECTRODOMESTICOS

REUS - PALAU

**Electrodomésticos, Venta de HiFi,
Televisión, Video. Servicio Técnico**

Tel./Fax: 85 21 03
Tel. Móvil: 907 26 83 99

Ctra. Artá - Pto. Alcúdia, 6
07458 · Can Picafort

ocasiones, incluso hace años ya, siendo Alcalde D. Jaime Ribot, tuvimos una movida de protesta fuerte con notas y vertidos en la prensa isleña, que provocó el cierre de uno de los vertederos ilegales que en aquellos momentos existía, al ir a protestar unas veces se nos ha pasado la pelota diciéndonos que "es que hay una pala estropeada y no podemos tapar la basura con la rapidez requerida, otras veces, es que una tormenta de verano, nos impide entrar a tapar la basura, otras veces que si a pesar de todo, echamos sobre la basura un líquido que impide que el olor se expanda,... ¡es igual! El olor, verano tras verano persiste y los vecinos están ya hartos, un grupo de ellos visitaron a nuestro Vicepresidente la semana pasada, diciéndoles que si la Asociación no se movía se movilizarían ellos. Otro tema doloroso: -Con fecha también del 18 de Julio pasado, y en escrito de nuestra Asociación con

nº de Reg. de Entrada 1.131, (adjuntamos también al margen dicho escrito) nuestro Presidente se dirigía a nuestro Alcalde recordándole el compromiso que había asumido en una comparecencia el pasado verano, en esta Delegación del

ASSOCIACIÓ DE PROPIETARIS I VEÏNS DE SON BAULO

"SON BAULO"

AJUNTAMENT DE SANTA MARGALIDA (BALEARS)	
Data	18 JUL 1997
CA'N PICAFORT, 18 de JULIOL DE 1997	
ENTRADA	SORTIDA
Núm.	1132
Hora	

SENYOR:

D. MIQUEL CAPÓ TORRENTS I D. MIQUEL MAS SIQUIER, President i Secretari respectivament de L'A SSOOCIACIÓ DE PROPIETARIS I VEÏNS DE SON BAULO, terme municipal de Santa Margalida, compareixen davant Vostè, per exposar-li els següents punts que a continuació passem a exposar-li:

Una volta començada ja la temporada d'estiu, notam l'existència de molta de brutícia a bastants de solars arreu de Son Bauló, sobretot pel que fa en respecte a les branques de pins que molts de veïns de una forma totalment incívica han depositat a molts d'aquest solars, amb el subsiguient perill que això suposa de provocacions de possibles incendis que dintre del terme de Son Bauló podrien ser ben tràgics i de conseqüències imprevisibles. El cas és que pensam que ni com Associació ni manco com a particulars, podem entrar dintre un solar per dur a terme una llimpiesa com cal, ja que un solar entenem és propietat privada, així mateix pensam que l'ofertament que personalment ens va fer el Gerent de LIMPIEZAS URBANAS DE MALLO: S.A., D. Bartomeu Gelabert, tampoc seria factible si no està coordinat i dirigit per el mateix Ajuntament de Santa Margalida, que vostè presideix, és per el que li demanem tenguí a bè el donar les ordres pertinents per dur a terme una llimpiesa a fons dels esmenats solars, amb prioritat aquells que tenguin branques de pins per allò del perill d'incendis que ja li hem exposat, no entrem en detalls o llistes de solars ja que seria llarga la llista pel que fa als molts de solars que estan actualment sense tancar, tal volta, caldria primer realitzar una llista d'aquest solars en que si han tirat branques de pins per després passar a la netejia general de la resta de solars. Voldriem així mateix, insistir damunt del problema que representa les branques dels pins que a molts de carrers de Son Bauló frèguen pels fils d'electricitat i que són motiu de talls de la llum durant l'hivern, un problema que vostè ja prengue nota amb ocasió de la comparexència que va fer a les Oficines Municipals a C. Picafort, el passat mes de Desembre, i que juntament amb altres punts li va exposar el nostre Vicepresident D. Miquel Calafat.

Per tot el que li hem exposat, pregam a Vostè, tenguí a bè el donar les ordres pertinents per tal de dur a terme aquesta netejia de solars, per la tranquil·litat dels nostres veïns, socis i també per evitar una imatge dolenta davant de tants de visitants i sobretot per el que fa de tenir un perill greu d'incendi que tendriem que prevenir. Ben cordialment el saludam amb molt d'afecte.

MIQUEL CAPÓ TORRENTS,

MIQUEL MAS SIQUIER,

SENYOR BATLE, DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE SANTA MARGALIDA - BALEARS.

Ayuntamiento para informar de asuntos públicos a los ciudadanos, en contestación a nuestro Vice-presidente sobre la campaña que la Asociación lleva a término desde hace ya bastantes años sobre la lucha contra la Procesionaria del Pino,

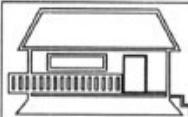
Santa margarita - ya han llegado pero no nos las han traído - etc. etc." al final las únicas cajas trampa que se han colocado han sido las de la Conselleria de Agricultura i Medi Ambient, que sólo lo hacen periféricamente pero sin entrar en la

con excelentes resultados que habíamos observado en Son Bauló; mediante la colocación de las cajas-trampa. Nuestro Alcalde nos decía en aquella ocasión que se lo recordáramos por escrito al llegar el momento de su colocación, así lo hicimos. Pues bien, hemos llegado al final del verano fuera ya de tiempo propicio para la colocación de dichas cajas, y desgraciadamente no hemos podido cumplir el objetivo. ¿Motivos? Nuestro Presidente se ha personado por más de cuatro o cinco veces en la Oficina de la Delegación de Can Picafort, donde se nos dijo que allí tendríamos las bolsas y demás accesorios y así lo han hecho también algún que otro vecino y la contestación, siempre era: "No han llegado todavía" - "Están por llegar - la semana que viene estarán aquí - las tienen que traer de

SUPERMERCAT
CA'N GASPAR

Ctra. Artá-Alcudia, Esquina C/. Conillera
Telefono 85 20 30
CAN PICAFORT - MALLORCA

GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
XISCO COMPANY

EXPERT IMMOBILIARI núm. 244

Venda d'apartaments:
Port d'Alcúdia, Platja de Muro
i Ca'n Picafort

Tel./Fax: 989 60 53 00

urbanización de son Bauló, tarea que nuestra Asociación cuidaba cada verano, de llevarla a término, repartiendo los accesorios entre vecinos y socios. Este año, pues, nos hemos quedado sin los accesorios y sin poder atender a nuestros asociados, y lo peor es que el comentario de todos aquellos que no saben de qué va la película, habrá sido: "la asociación ya no se cuida y no se preocupa de nada..."

Otro tema: hemos querido dejar para acabar un último tema penoso y también ya hartos de denunciarlo a nuestro Ayuntamiento en escritos diversos, en la prensa o en crónicas en esta misma Revista. El tema de los solares sin vallar y por el cual estamos clamando, parece ser al cielo" sin que nos oigan. Este tema para nosotros tiene dos vertientes, la primera vertiente sería la falta total de civismo i buena convivencia de aquellos

vecinos que a la hora de cortar o talar sus ramas de sus árboles o de sus jardines, a la hora de desprenderse de tan molesta hojarasca, tiran las ramas en el solar vecino o más próximo, en lugar de cortarlo en pequeños trozos y echarlo en el contenedor de su calle, o bien avisando al servicio de recogida de limpiezas Urbanas que tiene un servicio al objeto, o bien llevando dichas ramas al "punto verde"

que hay instalado en la carretera Artà-Alcúdia para el efecto, pero es mucho más cómodo desprenderse de las ramas y echarlo en el solar del vecino que por estar sin vallar o en malas condiciones de vallado, les da pie para cometer un acto de auténtico incivismo y de poner en peligro no sólo la vida de los demás sino la suya propia, si en caso de incendio de aquel solar se llegara a proporciones impen-

mos es que si uno se pasea un poco por Can Picafort, o por Son Bauló están exactamente los mismos solares sin vallar, o semiderruidos, que es lo mismo, y el caso como hemos dicho, es que el fuego no entiende de leyes ni de prescripciones. ¿Hasta cuando tendremos que pasar por la angustia y el temor de un posible incendio? ¿Cuando se acometerá en serio este problema por parte de nuestro Con-

ASSOCIACIÓ DE
PROPIETARIS I VEÏNS
"SON BAULO"

AJUNTAMENT DE
SANTA MARGALIDA
(BALEARIS)

CA'N PICAFORT, 18 DE JULIOL DE 1997

18 JUL. 1997

ENTRADA Num. 1106 SORTIDA Num.

SENYOR:

D. MIQUEL CAPÓ TORRENTS, President de l'ASSOCIACIÓ DE PROPIETARIS I VEÏNS DE SON BAULO, terme municipal de Santa Margalida, compareix davant Vostè per presentar-li la següent petició:

Arribada la temporada en què aquesta Associació i seguint els consells de la Conselleria de Agricultura i de l'I.C.O.N.A., ha anat col·locant trampes per tal de combatre la plaga coneguda com "la Proceccionaria del pi" al llarg dels pinars que formen l'urbanització de Son Bauló, amb els excel·lents resultats que hem anat constatant els darrers anys, fins a tal punt que la nostra àrea de Son Bauló és ja mínima l'incidència de l'esmanada plaga, i volguent mantenir aquesta lluita amb la mateixa intensitat, per tal de aconseguir l'iradicació total de la Proceccionaria del pi, voldria recordar-li per la present, el seu compromís de posar-se amb contacte amb SEFOBASA. entitat encarregada de suministrar les caixes-trampa i demás material auxiliar per tal de que aquesta Associació que presideix, pugui suministrar als veïns les esmanades caixes-trampa, assumint per part de l'ajuntament que Vostè presideix el cost que pugui constar aquesta adquisició de material. És un compromís que Vostè va acceptar al passat mes de Desembre, a la convocatòria que va realitzar a les Oficines Municipals de C. Picafort, a la qual, crec que el nostre Vicepresident D. Miquel Calafat, li va donar la direcció els telèfons de contacte i el funcionari de la Conselleria encarregat d'aquest departament. Li agrairia que una volta estigui realitzada aquesta gestió, es pogués comunicar amb el nostre Secretari D. Miquel Mas Siquier, el qual s'encarregaria de retirar o recollir el material de la manera i forma que Vostè tenguí a bé ordenar. El seu telèfon particular és el 85,05,96, i el seu domicili és el Carrer Mejorana, nº7, a Son Bauló.

A l'espera de que ens poguem veure complèguts amb aqueixa petició, el saluda ben cordialment.

EL PRESIDENT:
Signat: Miquel Capó Torrents.

SENYOR BATLLE-PRESIDENT DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE SANTA MARGALIDA - BALEARIS.

PIZZERIA - RESTAURANTE - BAR - LOCAL

BANANAS

Paseo Colon, 151
Tel. 971-85 07 52

CA'N PICAFORT
(Mallorca)

**AUTOESCOLA
SANTA MARGALIDA**

C/. Joan Monjo March, 38
07450 · Santa Margalida

Telf.: 52 34 98
85 14 82

sistorio y se aplicará con rigor la ley?...

Con todo lo expuesto, vean Vdes. si no hay motivos más que suficientes para decir ¡Señores del Ayuntamiento! Estamos ya al borde de la desesperación, del hastío, de la impotencia. Por otra parte hay que decir que estamos demasiado acostumbrados a la protesta fácil i airada, a la indignación desaforada por parte de nuestra vecindad, nosotros nos queremos incluir tal vez, los primeros, pero a nivel de Directiva quisiéramos decirles: "Sres, Vecinos! No se contenten solamente en protestar o en indignarse ante estas situaciones, las protestas o las indignaciones si después no se hace nada al efecto, no sirven para nada, se quedan en simples comentarios airados de rebeldía o de tertulias de café, o de vecindad, que no conducen a nada positivo, nosotros les decimos, existe en nuestra delegación del Ayuntamiento un libro de puertas en donde puede exponer sus reclamaciones, el conjunto de fuerzas políticas, tienen en el mismo Ayuntamiento unos buzones para hacerles llegar sus inquietudes, sus protestas, sus reclamaciones. ¡Presiones! ¡Incordien! ¡Escriban! ¡Moléstense en hacerlo! Hay medios de comunicación, prensa, radio, TV., nuestros ediles, concejales, cobran de nuestros impuestos ciudadanos para que atiendan y lleven a cabo nuestras reclamaciones, de no incordiar, de no presionar, las cosas siguen igual, no se solucionan, pensemos que los políticos se mueven en función a las reclamaciones a los anhelos y peticiones de los ciudadanos, les va en ello el ser votado en futuras elecciones. Al terminar el presente año, entraremos en un nuevo año que será ya de pre-ambiente electoral, todos los partidos y fuerzas políticas, empezaran a tomar posiciones, cara a las elecciones del 99, todo serán buenas promesas, augurios de que si su partido es votado, todo se arreglará si ellos toman el relevo, nosotros les decimos: ¿Por qué esperar hasta entonces? ¿Que el Consistorio actual coja de una vez el toro por los cuernos y arregle tanto desagisado!

Con todo lo expuesto creemos y pensamos que no estamos haciendo demagogia ni derrotismos, simplemente pedimos al ciudadano: más civismo, más solidaridad, más cooperación, y a los políticos, más eficacia, más seriedad y más compromiso para con nuestro Can Picafort y Son Bauló.

La Junta Directiva.

VENTA DE SOLARES EN EL CENTRO DE CAN PICAFORT

C/. Princesa

C/. Almirante Cervera	264	265	Comerciales	Avd. Suiza
	263	266		
	262	267		
	261	268		
	260			
	259			

Solares 261 y 262 con chalet
construido de 140 m²

INFORMACION: 85 00 26 (tardes)

TOLDOSER S.L.

TOLDOS

CLARABOYAS

**PERSIANAS
PROTECCION SOLAR**

CARPINTERIA METALICA

C/. Murillo, 34 - 07440 - Muro

Apt. Correos 9

Tels. 53 77 11 - 53 72 34 -Fax: 86 01 57

GRUAS BARCELÓ
Servicio 24 horas

**Domingos y Festivos
incluidos**

DESGUACE DE VEHICULOS

C/. S'Abellar, 2 - 07450 Sta. Margalida
Tel. Móvil 908 53 24 53 - Tel. 52 34 68

REPORTATGE**La Gimnàstica Rítmica a Can Picafort****Un grup de nines practiquen aquest esport al TAO.**

Potser que molta de gent no ho sàpiga, però a Can Picafort ja fa un parell d'anys que hi ha un bon grapat de nines i al·lotes que dediquen (amb tot l'amor i passió de què són capaces) una part del seu temps a un noble esport, difícil i bell alhora, com és la gimnàstica rítmica.

Aquest esport té com a eines de treball més usuals: la corda, la pilota, les masses i la cinta. De tots ells, la cinta és el més difícil ja que exigeix molta de tècnica.

Els exercicis de mans lliures (sense res) són la base tant per començar com per perfeccionar una nina. Emprar un aparell no se pot fer tot d'una, ja que primer s'ha d'aprendre la tècnica de base. Les nostres gimnastes a Can Picafort prenen un mínim de contacte amb l'aparell ja des del principi, només per familiaritzar-se amb ell i així llavò no els ve tan de nou. Hi ha un grup de gimnastes més avançat i elles sí que utilitzen sempre aparells. Les més petites encara no en saben però poc a poc n'aprendran.

Eral'any 1992 quan en José Fernández, director del gimnàs TAO SPORT CLUB, va pensar que no era bo que només se fes kàrta, i que de cara a les nines de Can Picafort sobretot s'haurien de potenciar esports alternatius. És així com se va posar en contacte amb na Conchita Caldentey, una alcudienca, professora de gimnàstica rítmica, i optaren per organitzar un grup de nines aquí. Durant dos anys aproximadament només varen ser 6 ó 7 nines. Poc a poc se varen anar apuntant fins que a l'actuali-

tat, cinc anys d'ençà de la fundació del grup, ja són devers 45 nines entre 3 i 14 anys. Les classes són al gimnàs TAO els dilluns, dimecres i divendres, durant una hora. Llavonces hi ha un grup més avançat que fa cada dia una hora d'entrenament, ja que són nines que ja fa un parell d'anys que

hi pega el solellet, si fan llançaments d'objectes no peguen al sòtil, després de l'entrenament poden anar a nedar...

Els exercicis que fan són amb aparells individuals i després fan grups d'exercicis de conjunt.

Les alumnes picaforteres estan en un nivell bastant bo, però segons paraules de na Conchita, el seu interès no és anar a competicions ja que la Gimnàstica Rítmica és un esport on els jutges adopten criteris si més no subjectius, ja que se tracta de jutjar baix un punt de vista estètic i artístic, i això és molt mal de fer.

Na Conchita mos va dir: "el nostre objectiu no és preparar aquestes nines a fi que puguin participar a campionats, sinó que allò que volem és fer gimnàstica rít-

mica per divertir-nos, per passar gust de fer una cosa ben feta. A les nines els basta que jo els digui que ho fan bé, i que les seves amigues, els seus pares, els parents... les vegin i els agradi.

A nivell de Mallorca la gent que se dedica al món de la gimnàstica, per dir-ho en poques paraules, se mata a fer feina per tanmateix no anar enlloc.

A nivell estatal, allò ja és una altra cosa. Espanya té un nivell alt, però hem de recordar que el fet de viure a una illa dificulta molt les coses. No és el mateix cas d'una persona que, per exemple, viu a una ciutat qualsevol de la península. En aquest cas no li és cap problema avui anar a Barcelona, avui a València... als campio-

fan gimnàstica.

Les alumnes han fet ja un parell d'exhibicions, tant a Muro com a Alcúdia. Enguany, el passat diumenge dia 10 d'agost, a les 20h. varen fer una demostració (fou la tercera) a l'esplanada Cervantes amb motiu de les festes d'agost.

Una de les coses més belles que fan aquestes nines és que en s'estiu, tots els divendres, enlloc de fer la classe dins el gimnàs, professora i alumnes van a fer els entrenaments a la platja, a l'inici del passeig. Molts són els curiosos que s'aturen a veure-les i s'ho passen molt bé amb els exercicis de les nines.

Na Conchita mos va dir que l'arena és molt bona pels peus, i a més a les nines els

Mineral del Brasil**MONTSE (CA SA ROSSA)**

- Regalos
- Bisutería fina y en piedras
- Colecciones
- Decoración

C/. Arenal, 6
07458 CA'N PICAFORT (MALLORCA)

Tel. y Fax (971) 85 17 13
Tel. Part. (971) 85 07 56

CARPINTERIA MECANICA

C/. Miquel Ordines s/n
07450 - Santa Margalida
Mallorca

Tel. 52 35 25
Fax: 52 36 46

nats. Però noltros ja hem d'agafar avió, hotels... a ells els és molt més fàcil."

A la pregunta de si és necessari tenir unes certes condicions físiques per ésser gimnasta, na Conchita mos va respondre: "si estàs en un gimnàs que preparàs a les nines per a competicions, llavors sí que exigiria que la nina fos espigada, primeta... Jo he vist gimnasos on pesen a les nines als entrenaments. Llavors passa que per exemple una pesa un poc més que les altres i la barregen. Les que no els han dit res, aquest fet psicològicament els és molt dolent, ja que pot derivar a que la nina pensi que ella potser també està grassa, i moltes vegades cauen en malalties com l'anorèxia, tot i que ja dic, psicològicament no és bo.

Les meves nines (dic "meves" perquè encara que jo només sigui la seva entrenadora les considero a totes un poc filles meves) no importa que facin un règim específic ni res d'especial. Tampoc importa que facin exercicis a ca seva. L'únic que les dic és que no mengin massa llepolies (no només per a la gimnàstica. Les llepolies sempre són dolentes). Elles basta que entrenin i s'ho passin bé a les classes".

Na Conchita també va manifestar que la relació amb els pares és molt bona, i que aquests se preocupen i duen interès pels progressos de les seves filles.

Després demanàrem a un grupet de nines -les més petites- un parell de coses, i mos contaren que allò que més els agradava era fer exercicis amb les masses i -tot i que és difícil- amb les cintes. Troben que na Conchita és una bona professora, tot i que de vegades s'enfada. Entrenen molt però creuen que és l'única manera com se pot aprendre.

A la pregunta de quin és l'exercici des del seu punt de vista més difícil, totes contesten a la una: el dorsal (gir d'esquena).

Finalment, la professora volia recordar a totes les nines interessades en fer gimnàstica rítmica, que tinguin entre 3 i 14 anys,

que han d'anar al TAO i allà els informaran. No importa que cumplesquin cap requisit, basta que tinguin un mínim de ganes de sentir com a seva la bellesa de la gimnàstica.

Aquest esport darrerament permet combinar exercicis rítmics amb d'altres d'acrobàtics, fent així que l'estètica dels números de conjunt siguin molt més guapos.

La gimnàstica rítmica dona a la nina: elasticitat, plasticitat i molta elegància. "Les nines s'ho passen molt bé -diu na Conchita- ja que feim jocs i hi ha molta d'unió entre els grups. Feim grups de treball i elles s'hi van ajudant. De vegades

veus que una nina no serveix per a fer una determinada cosa (no li surt bé) i en estar aficada dins un grup i sentir-se el suport que li donen les companyes, llavors això és un estímul molt gran, i s'anima".

A noltros només mos queda dir-vos que varem gaudir molt de veure les nines (s'havien vestides amb el mallot propi de les exhibicions) i que els donam l'enhorabona per què veuen el fruit de la seva feina.

LOS SUPERMERCADOS DEL NORTE DE LA ISLA

DISCOUNT
CA'N PICAFORT
C/. Colon, 52

DISCOUNT
ALCUDIA
C/. Pollentia s/n

DESCOMPT
SA POBLA
C/. Gran, 107

DESCOMPT
POLLENÇA
Pl. Prolongación Vía Pollentia, 30

SOCIALS**Les primeres noces civils de Can Picafort**

Ho destacam com a fet molt important per a la història de Can Picafort, ja que aquest ha estat el primer casament per l'estat civil que hi ha hagut en el nostre poble.

El matrimoni va ser d'en Guiem Mascaró Martí i n'Asunción Fernández Molina.

La boda se va celebrar a les Oficines Municipals de Can Picafort el passat dia 21 d'agost, a les 20h.

La cerimònia va ser oficiada pel delegat de Batlia a Can Picafort, Miquel Ordinas, que també debutava en aquest sentit com a oficiant.

Enhorabona a la parella, i esperem que més parelles picaforteres s'animin a contreure matrimoni de la mateixa manera.

Necrològiques

Sebastià Pujol Riutort

L'amo en Sebastià va morir a Can Picafort el passat 23 d'agost d'enguany.

Tenia 88 anys, i era un enamorat de Can Picafort, lloc on estiujava des de feia 44 anys, que no és poc.

El funeral se va celebrar a Muro.

La seva família vol agrair les mostres de condol rebudes.

Que el vegem en el cel!

Bartomeu Barceló i Vaquer:

La dematinada del cinc al sis d'agost, i després d'una llarga i dolorosa malaltia, sofrida amb gran resignació cristianes, ens va deixar per pujar a la casa del Pare, en Tomeu Barceló. Tomeu era un gran enamorat de Can Picafort, i un assidu resident juntament amb la seva esposa Antònia Jofre i la seva cunyada Francisca, aquí passaven tant a l'estiu com en l'hivern llargues estades que combinaven en la seva casa de Biniamar. Tomeu era un gran aficionat a la caça i els darrers anys, ja ferit per la malaltia, gaudia de fer pescadetes en canya davant del niu d'ametrelladores que hi ha davant del convent de les germanes Agustines, per passar l'estona, de caràcter afable i bondadós, gran creient, assistia a les nostres eucaristies i últimament ho feia acompanyant del seu gaiato, ja li costava el caminar, però fins que va poder, va voler ser fidel a la missa dominical. Al seu funeral celebrat a Ciutat, i presidit pel Rector de la parròquia dels Sagrats Cors dels Hostalets, Biel Moranta, exposà com exemple de cristià els darrers mesos viscuts per Tomeu, amb una gran resignació i fe cristianes. A la seva viuda, Antònia Jofre, i els seus cunyats Pep Jofre i Francisca, la nostra condolència i a ben segur que Tomeu des del cel estarà ja cantant les lloances del seu Creador. Al cel sigui ell i tots els nostres germans difunts!

**VIDRES
CA'N PICAFORT**

TODO TIPO DE ACRISTALAMIENTOS

**BISELADOS
ENVARILLADAS
EMPLOMADAS
CRISTAL CAMARA**

**ESPEJOS
GRABADOS
TALLADOS
CRISTAL SEGURIDAD**

Tif : 85 25 39

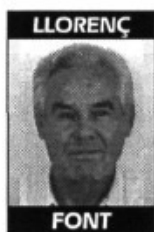
Crta. Arta-Alcudia nº 6 · 07458 - Ca'n Picafort

**Centre
Assessorament
Empresarial**

José Trías, 11-1º · 07450 - Can Picafort
Tel. 85 08 46 · Fax 85 18 10

ES RACÓ DE L'AMO EN LLORENÇ.**Comparació**

Com el teatre després d'una funció,
buit i silent, sense ocupació...
Com el temps que se'n du la il·lusió,
buit d'alegria i ple de tribulació...
Com el vaixell desmantelat per un cicló,
buit i abandonat per la tripulació...
Buit queda el cor quan un amic se'n va,
sabent amb certesa que mai tornarà.

3ª Edat

Un col·lectiu de gent major suposa
descobrir, quasi per casualitat,
la importància de viure sense fer nosa
i seguir el camí amb bona germandat.
El llenguatge vulgar ara disposa
fer-lo conèixer com Tercera Edat
quan, veritablement, qualcun sent l'ànima,
i els plaers, d'una segona infància.

Lladres

Feren destrosses de tota mena,
robaren les obres que hi havia
i deixaren el Museu fet una pena.
Ningú havia vist res, ni res sabia,
excepte una nineta que, serena,
informà clarament a la policia.
-Digue'm: saps tu qui se n'ha dut els quadres? -
-Sí, que ho sé: Han estat els lladres!!-

DISBALMU, S.L.**MIMBRERIA MARRATXI**

FABRICACION Y DISTRIBUCION
DE MOBILIARIO, CAÑA, MIMBRE
MADERA, TAPICERIA Y CORTINAJES.

**PRESUPUESTOS
SIN
COMPROMISO**

**ANUNCIAMOS NUESTRA NUEVA
DIRECCION Y TELEFONOS:**

C/. Teixidors s/n, nave B7
Polígono Marratxí - MARRATXI
Tel: 60 41 77 - Fax: 60 41 78
Móvil 908 63 68 27

PIZZERIA - RESTAURANTE

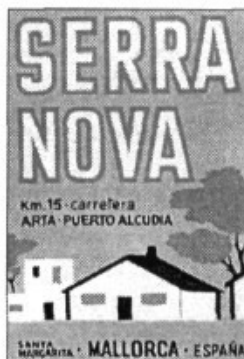
Marco Polo

Comida para
llevar
**Auténticas
Pizzas Romanas**

**NUEVA DIRECCION
JUAN Y ALFONSO**

Passeig Mallorca, s/n
Tel. 85 07 50 - SON BAULO

**VENTA DE SOLARES
DE 308 m² CON VISTAS
AL MAR
12.950 pts./m²**

Informes: Sr. Salvador Piña Genovart, Via Suiza, 21 - Tel. 85 01 55
Sr. Mateu Dalmau, C/. Alexander Fleming, 557 en SERRANOVA, Tel. 85 40 03

Mare Nostrum

Mare Nostrum

PASEO COLON, 42 Bajos · 07458 - CAN PICAFORT · TEL. 85 13 63 · FAX 85 09 95

Especialistas en SEGUROS de:

HOGAR Y COMERCIO

Mundi
COMERCIO

Mundi
COMUNIDAD

Mundi
HOGAR

ASISTENCIA SANITARIA

AUTOMOVILES, CAMIONES, MOTOS FURGONETAS, CICLOMOTORES

Fórmula **Expert**

Fórmula **Experto**

MERCEDES 190 D	37.336
FIAT PUNTO	35.058
RENAULT CLIO	35.058
SEAT IBIZA	31.309

Consulte el precio de su vehículo

Nota: Regalo seguro por contratar una póliza de automovil

EMBARCACIONES DE RECREO

MARESPORT

ACCIDENTES PERSONALES

Mundiplan
ACCIDENTES

SEGUROS · AHORRO · VIDA JUBILACIÓN · PLAN DE PENSIONES IMPOSICIONES A PLAZO CON INTERES GARANTIZADO Y SIN RETENCION FISCAL.

*El fruto
de su inversión*

ESPECIALISTAS EN SEGUROS DE AHORRO, PENSIONES Y VIDA

Libreta
Ahorro *Seguro*

NOTA: Por contratar cualquier póliza AXA. Entrará en un sorteo mensual de un teléfono Airtel con ALTA incluida, 2 colecciones de cuentos personalizados Disney.

Presenta
Gregal

OBJECTES DE REGAL

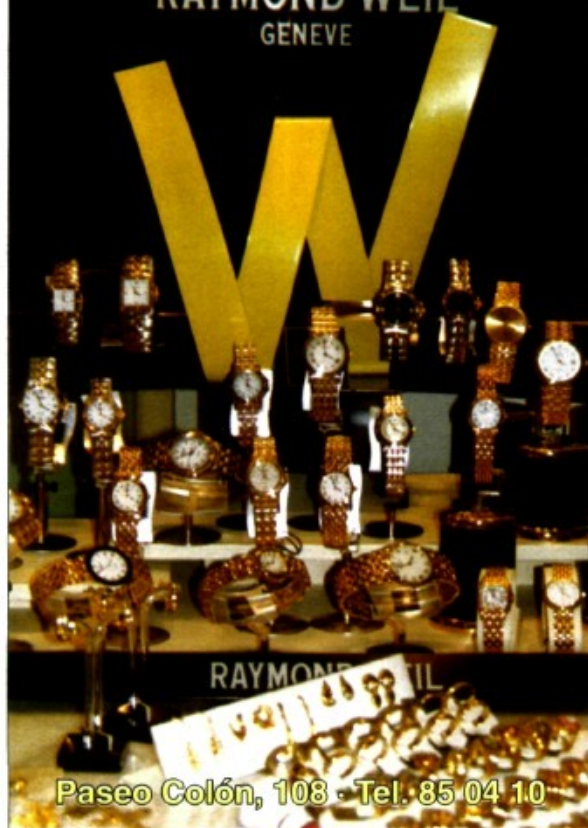
Elisa

LLADRÓ

Passeig Antoni Garau, 17 · (Passeig Marítim) · Tel. 85 00 85

RAYMOND WEIL
GENEVE

Paseo Colón, 108 · Tel. 85 04 10

Gucci - Jaguar
Festina - Lotus
Citizen - Seiko
Philippe Charriol
RAYMOND WEIL

JOYERIA

PEDRO'S

ORO 18 KT
DISEÑO ITALIANO
ALTA BISUTERIA
RELOJERIA SUIZA

Perlas
Orquidea

MALLORCA